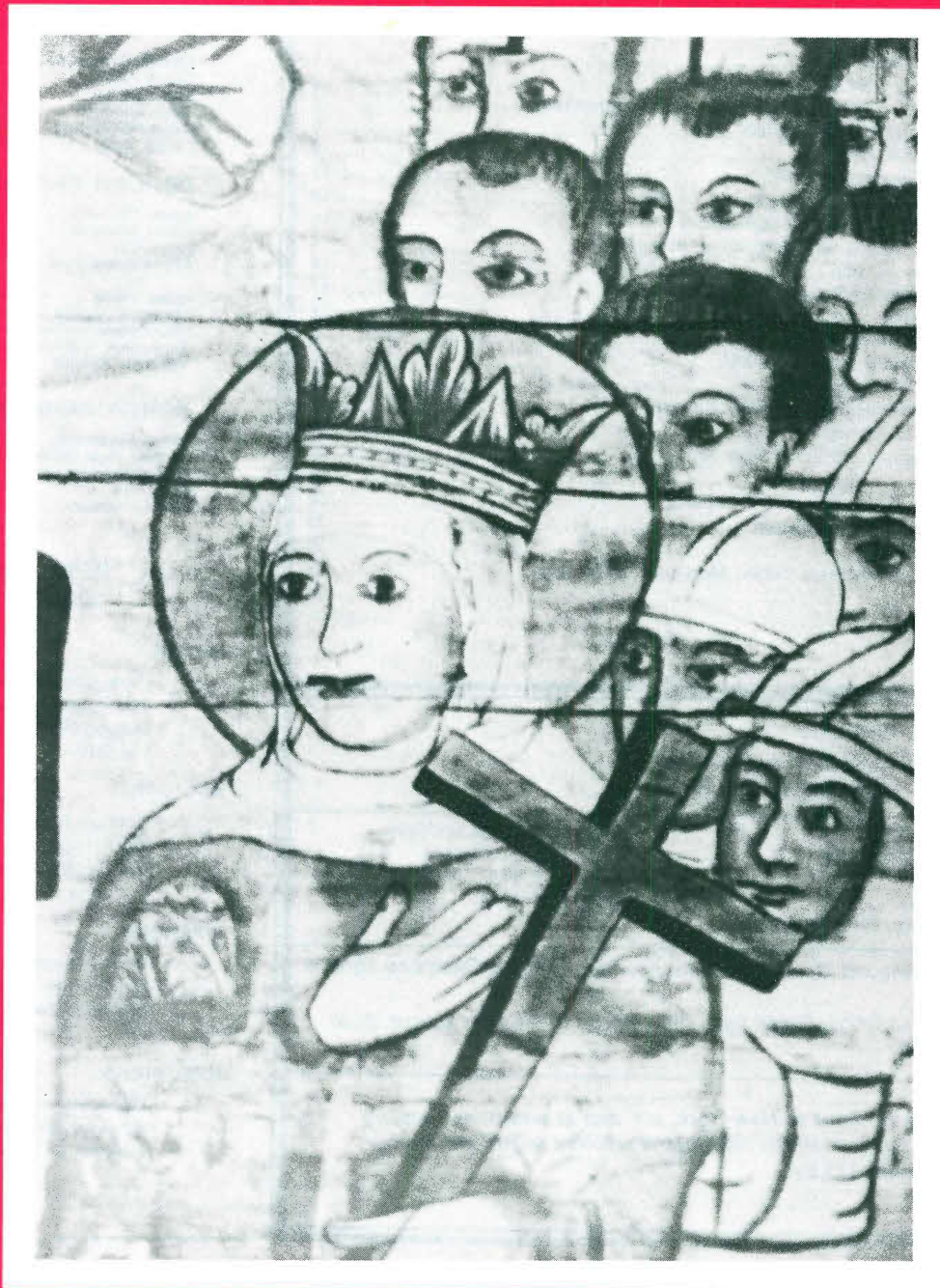

НАШЕ ЖИТТЯ OUR LIFE

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ — PUBLISHED BY UNWLA, INC.

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

PIK XLIV Ч. 6

ЧЕРВЕНЬ — 1987 — JUNE

No. 6 VOL. XLIV

ЗМІСТ

Привіти для XXI Конвенції СУА	1
Головна Управа СУА — 1987-1990	2
І. Рожанковська. СУА — його стан, проблеми, перспективи	3
М. Савчак. Слово новообраної голови	6
Резолюції XXI Конвенції СУА	8
Новини про переслідуваних з України	11
О. Гнатейко. Жовтень місяць приєднання членок	12
Калейдоскоп жіночого життя. Х. Годів-Юзич	13
Відзначення молодих жінок за професійні досягнення	14
Ле. К. Джерела б'ють у тиші	16
Панелі під час XXI Конвенції СУА	17
XXI Конвенція у знімках	18
А. Максимович. Ластівки моляться	22
Відзначення фундаторів і меценатів УМ	24
Our Life. Remarks of M. Sawczak	26
M. Chomiak. Communicating through Barriers	27
Bern, son of Mikula, News	29
The Ukrainian Museum. Seaside Fete III	30
Cookies corner	32
Х. Навроцька. Іншого роду практичні поради	32
Вісті з Централі. Хроніка 3-й Відділ	33
Харчування. Х. Навроцька	34
Замість квітів У.М. Стипендійна акція. Медична допомога.	35
Загальні збори	36
Наша обкладинка	обкл.

Редактор — Уляна Любович

Редактор "Our Life" — Марта Бачинська

Мовна редакція — Наталя Холодна-Лівицька

ГОЛОВНА УПРАВА СУА
РЕДАКЦІЯ/АДМІНІСТРАЦІЯ
108 Second Avenue
New York, N.Y. 10003
(212) 533-4646 Ред.: (212) 674-5508

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ
203 Second Avenue
New York, N.Y. 10003
(212) 228-0110

На обкладинці: Книгиня Ольга. Деталь розпису церкви Святого Духа в Потелечі, 1620 р.

Our Covers: Princess Ol'ha. Detail from the Church of the Holy Ghost. Built in 1920 in Potelech.

Second Class Postage Paid at New York, NY and at additional mailing offices. Copyright 1987, Ukrainian National Women's League of America, Reserved — Published in U.S.A.

ЕКЗЕКУТИВА

Марія Савчак	— голова
Іванна Ратич	— 1-ша заступниця голови
Ольга Гнатейко	— 2-га заступниця голови для справ організаційних
Лідія Гладка	— 3-тя заступниця голови для справ культури
Марта Хомяк	— 4-та заступниця голови для справ зв'язків
Любомира Артимішин	— протоколярна секретарка
Марія Томоруг	— кореспонденційна секретарка
Розалія Полчі	— англомовна секретарка
Александра Кіршак	— скарбничка
Марта Данилюк	— фінансова секретарка
Ірина Куровицька	— вільний член
Рома Шуган	— вільний член

РЕФЕРЕНТУРИ

Любов Волинець	— музейно-мистецька
Ольга Третьяк	— виховна
Ліда Черник	— суспільної опіки
Анна Кравчук	— стипендій
Ірина Чайківська	— пресова
Люїза Сакс	— парламентарна

ГОЛОВИ ОКУЖНИХ УПРАВ

Ірина Лончина	— Дітройт
Марія Кондрат	— Філадельфія
Лєся Гой	— Нью-Йорк
Марія Крамарчук	— Північний Нью-Йорк
Ірина Рішко	— Нью Джерсі
Тетяна Сілецька	— Огайо
Марія Наваринська	— Чикаго
Валентина Чудовська	— Нова Англія
Теодозія Кушнір	— Південний Нью-Йорк

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

Ірена Кіндрачук	— голова
Евгенія Новаківська	— членка
Александра Качмар	— членка
Анна Рак	— заступниця
Евгенія Івашків	— заступниця

ПРЕДСТАВНИЦТВА
"НАШОГО ЖИТТЯ"

АНГЛІЯ:

Ukrainian Booksellers
49 Linden Gardens
Notting Hill Gate
London W 2

АВСТРАЛІЯ:

"Library & Book Supply"
16a Prospect St.
Gleroy, W9, Victoria
Australia

ФРАНЦІЯ:

Daria Melnykovich
c/o N. 7 887 93 de Paris
26 rue de Tercy, Paris 18-2
France

НІМЕЧЧИНА:

Ukrainischer Frauenverband
Haus der Begegnung
8 München 5, Rumfordstr. 21

THE WHITE HOUSE

WASHINGTON

UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA

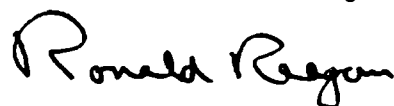
May 20, 1987

It gives me a great pleasure to extend warm greetings to the UNWLA on the occasion of your XXI Convention. As we celebrate the bicentennial of the United States Constitution this year, we recall that our nation derives its greatness and vitality from "We the people".

Throughout America, Ukrainian Americans bear patriotic witness to the cherished tradition and ideals for which our Constitution stands: Liberty under God, human dignity, self-government, and the opportunity to follow our dreams. I applaud the efforts of groups like yours who preserve the rich heritage of our ancestral land and who contribute in the many ways to well-being of our beloved country.

Nancy joins me in sending best wishes for a successful Convention.

Schasty Vam Boze!
Ronald Reagan

† Myroslav Ivan Cardinal Lubachivsky
Archbishop Major & Metropolitan
Piazza Madonna dei Monti, 3
00184 Roma — ITALY

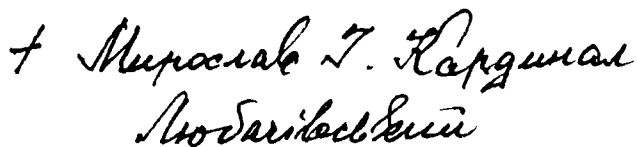
ХРИСТОС ВОСКРЕС! Дня 13 травня 1987.

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

З нагоди XXI Конвенції Союзу Українок Америки, яка відбудеться дня 25-го травня 1987 р. в Клівленді, Огайо складаю оцим щиро-сердечний привіт усім учасницям тої конвенції. Хай добрий Господь благословить Вашу щиру та корисну працю Своїм Божим благословенням і Своїми Божими ласками. Хоч не зможу бути приявним з Вами тілом, то духом і в молитві буду старатися бути з Вами, благаючи всемогутнього Господа Бога, щоб спомагав Ваші зусилля й зробив, щоб Ваша праця була успішна й корисна не тільки для Вас самих, але й для нашої страждаючої Церкви й нашого переслідуваного, але нескореного українського народу.

Благословення всемогутнього Бога Отця і Сина і Святого Духа нехай зійде на Вас усіх і перебуває з Вами назавжди, Амінь.

† Мирослав І. Кардинал Любачівський
5 березня 1987 р.

"НАШЕ ЖИТТЯ", ЧЕРВЕНЬ 1987

До
Хвальної Президії і Учасників
XXI Конвенції Союзу Українок
Америку

ВЕЛЬМИШАНОВНІ ПАНІ!

З нагоди XXI Конвенції щиро вітаю Президію, Делегаток і все членство Союзу Українок Америки.

Дозволю собі висловити велике признання Проводові і Членству Союзу Українок Америки за неоцінений вклад праці у розбудову різних ділянок національного, культурного і суспільного життя. СУА є сьогодні одною з найбільш динамічних і конструктивних організацій. Як член-основник Світової Федерації Українських Жіночих Організацій, Ваша організація вкладає багато старань для збереження єдності українського жіноцтва і спільно з іншими складовими організаціями СФУЖО несе відповідальність за добре ім'я українців. Вірю, що об'єднано будемо відзначати Ювілей Тисячоліття Хрещення України.

Щастя Вам Боже у нарадах і дальшій праці.

З пошаною і привітом,

Марія Квітковська
Голова СФУЖО

ГОЛОВНА УПРАВА
СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ
1987 — 1990

THE NATIONAL BOARD OF UNWLA
ELECTED BY THE XXI CONVENTION, MAY 1987
HELD IN CLEVELAND, OH

ПОЧЕСНІ ГОЛОВИ СУА —
ЛІДІЯ БУРАЧИНСЬКА, ІВАННА РОЖАНКОВСЬКА

HONORARY PRESIDENTS
LYDIA BURACHYNSKY, IWANNA ROZANKOWSKY

ЕКЗЕКУТИВА

Марія Савчак — голова
Іванна Ратич — 1-ша заступниця голови
Ольга Гнатейко — 2-га заступниця голови
для справ організаційних
Лідія Гладка — 3-тя заступниця голови
для справ культури
Марта Хомяк — 4-та заступниця голови
для справ зв'язків
Любомира Артимішин — протоколярна секретарка
Марія Томоруг — кореспонденційна
секретарка
Розалія Полчі — англомовна секретарка
Александра Кіршак — скарбничка
Марта Данилюк — фінансова секретарка
Ірина Куровицька — вільний член
Рома Шуган — вільний член

THE EXECUTIVE BOARD

President — Maria Savchak
Vice President — Ivanna Ratych
Vice President — Organization — Olha Hnateyko
Vice President — Culture — Lydia Hladky
Vice President — Public Relations — Marta Bohach-
evsky-Chomiak
Recording Secretary — Lybomyra Artymyshyn
Corresponding Secretary — Maria Tomorug
Corresponding Secretary — Rosalie Polche
Treasurer — Alexandra Kirshak
Financial Secretary — Marta Danyluk
Member-At-Large — Irena Kurowychkyj
Member-At-Large — Roma Shuhan

РЕФЕРЕНТУРИ

Любов Волинець — музейно-мистецька
Ольга Тритяк — виховна
Ліда Черник — суспільної опіки
Анна Кравчук — стипендій
Ірина Чайківська — пресова
Люїза Сакс — парламентарна

COMMITTEE CHAIRMEN

Art & Museum — Lubov Wolynetz
Education — Olha Trytiak
Welfare — Lida Czernyk
Stipends — Anna Krawczuk
Press — Irene Czajkiwsky
Parliamentarian — Louise Saks

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

Ірена Кіндрачук — голова
Евгенія Новаківська — членка
Александра Качмар — членка
Анна Рак — заступниця
Евгенія Івашків — заступниця

AUDITING COMMITTEE

Chairman — Irena Kindrachuk
Member — Ewhenia Nowakiwska
Member — Alexandra Kachmar
Alternate — Anna Rak
Alternate — Evhenia Iwashkiw

XXI КОНВЕНЦІЯ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ ЗА НАМИ!

Від 23-го до 25-го травня Клівленд приймав на своєму терені членок Головної Управи СУА, делегаток Відділів і Округ, вільних членок СУА та прелегентів, представників установ та організацій, гостей з усіх частин США, а теж з інших країн діаспори.

Завдяки справній підготовці Конвенційного Комітету Конвенція проходила успішно. Громадяни Клівленду виявили теж свою прихильність та зацікавлення Конвенцією.

Панелі, наради, дискусії дали багатий матеріал для дальшої корисної праці нашої організації.

У цьому числі "Нашого Життя" подаємо тільки головні інформації про наради Конвенції, а із численних цінних привітів тільки деякі. У наступних числах подамо дальші матеріали, деякі доповіді, привіти тощо.

Редакція "Нашого Життя"

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ — ЙОГО СТАН, ПРОБЛЕМИ, ПЕРСПЕКТИВИ

Слово на XXI Конвенції

Після 12-ти років на пості голови СУА хочу поділитися з членством своїми спостереженнями та думками про стан організації, її проблеми та перспективи.

Протягом тих років організація мала успіхи, які давали вдовolenня членству і прововоді, нові почини, які принесли користь громаді та признання для СУА. Були теж кризові ситуації, турботи, багато з них хронічні, що спиняли ріст організації.

Одним з важливих досягнень вважаю заснування Українського Музею в Нью-Йорку у 1976 р. виключно силами і фондами членства СУА. Багато з нас знає скільки труднощів, заходів і праці попередили це коротке повідомлення "відкриття Українського Музею". На жаль, не все членство усвідомлює ще сьогодні важливість цього почину для української громади як єдиної української установи, що відкрита для публіки п'ять днів на тиждень та поширює серед своїх і чужих знання української культури та історії. Перед Українським Музеем важкий і тернистий шлях до досягнення повністю статусу культурно-наукової інституції, гідної українського імени. Заплянаний новий будинок з просторими виставовими залами, аудиторією, бібліотекою та відповідними маґазинами для переховування експонатів виконав би цю місію. Ми гідно започаткували здійснення основної цілі нашої організації, з'ясованої у статуті, а саме: "збереження української ідентичности і культурної спадщини українського народу".

Щира подяка всьому членству за поміч і піддержку у цім великім ділі, окреме признання для тих, що далі з посвятою працюють для цієї справи.

Не нова для нас проблема відсутности молодших поколінь у нашій громаді. Ці покоління, виховані або народжені в Америці, хоча задержали національну свідомість, проте не відчувають емоційного зв'язку з Україною і звичайно не включаються автоматично у громадське життя. В останніх п'ятьох роках СУА заініціював дві жіночі конференції, метою яких була виміна думок, дискусії на теми, що цікавлять жінок, намагання наблизити до громади молодші покоління. Мірилом успіху була велика фреквенція, живі дискусії. З прибутків обох конференцій постав 10.000.00 фонд, призначений на початкові видатки наступних конференцій. Не здійснилося сподівання, що ця ідея прийметься в Округах, які повинні влаштовувати такі конференції у меншім маштабі на своїм терені. На дальшу мету це потенційне джерело нового членства для СУА. Ще не пізно починати тепер.

Відзначення молодих жінок за непересічні професійні досягнення дає їм почуття, що середовище,

Промовляє голова СУА Іванна Рожанковська, побіч неї голова президії XXI Конвенції СУА — Дарія Ярошевич.

Speaker — Iwanna Rozankowsky; next to her Chairman of the Presidium of the XXI Convention Daria Jaroshevych.

з якого вони вийшли, гордяться ними та має надію, що вони по зможі збагатять його своїм знанням і досвідом. Стипендійна акція зростає з кожним роком. За час останньої каденції виплачено 1649 стипендій на суму 309.838.00 дол. Немає другої української організації у США, щоб могла похвалитися подібними вислідами праці. Із започаткованого у 1984 р. Фонду Медичної Допомоги референтка суспільної опіки виплатила 15.876.00 дол. на операції і лікування хворих дітей і молоді в Південній Америці і Європі.

Наклад "Першого вінка", який ми видали у 1984 р. вже вичерпаний. Закупили книжку довідкові бібліотеки Америки і Європи, дарові примірники були вислані на Україну та до головних бібліотек сателітних держав, від деяких ми одержали подяку.

Наталія Лівницька-Холодна одержала літературну нагороду Омеляна і Тетяни Антоновичів за збірку "Поезії старі і нові", яку видав СУА. В останніх каденціях СУА більш активно співпрацював з Національною Радою Жінок США. Членка СУА вперше стала однією з заступниць голови цієї організації. Зв'язок з Генеральною Федерацією Жіночих Клубів занедбано через брак фондів.

Це наші позитиви, на мою думку найважливіші овочі спільної праці. Проблеми чи негативи видвигну не для закидів чи догани, а на те, щоб їх усвідомити і по змозі усунути.

Базою нашої організації є членки згуртовані у Відділах, розкинені по багатьох штатах Америки. Членки СУА це жінки усіх суспільних шарів, яких лучить бажання зберегти українську ідентичність і культурну спадщину, інформувати західний світ про Україну, її історію та змагання до самостійності, бути рівноправним партнером у громаді, в якій СУА сповнює прийняті на себе обов'язки.

Цілі СУА з'ясовані у статуті, конвенційні резолюції і ухвали Головної Управи унапрямують діяльність організації. Відділи СУА переводять в життя завдання на місцях свого осідку, крім цього обов'язані підтримувати морально і матеріально спільні почини цілої організації. Виглядало б це все самозрозумілим, однак виявляється, що це лише теорія, бо в практиці не більше як 31 відсотків Відділів застосовують ці засади у своїй діяльності, 47 відсотків частинно, 22 відсотки, хоча носять назву Відділів СУА, не виконують програми організації на місцях, ані не підтримують спільних починів. Деякі з них обмежуються до клубового життя, влаштовують собі обіди чи вечері з різних нагод, інші збирають поважні суми грошей під фірмою СУА і роздають їх на цілі поза організацією. У підсумках звітних листків (стаття появилася у "Нашому Житті" у вересні 1986 р.) подана статистика діяльності Відділів, яка мало міняється з року на рік. Відчувається рутину у праці, нехить до нових починів у рамках програми СУА, брак акції приєднання членства, що вважаю за найбільший недолік.

На обіжники та інструкції Головної Управи нема відгуку і лише на підставі звітних листків, які не все віддзеркалюють вповні працю Відділу, можна робити висновки чи і в якій мірі Відділ прийняв вказівки.

Коли постає нова організація, до неї ставляться з резервою, і звичайно довго триває, заки вона здохне собі довір'я громади. Коли постає новий Відділ СУА його зразу ідентифікують з престижевою організацією, і громада приймає його без застережень.

Трапляється, що новий Відділ шукає власних доріг і за якийсь час звітує, що співпрацює з іншими організаціями і жертвує на добрі громадські цілі. А де ж цілі СУА, який працює для громади?

Окрему проблему становлять англомовні Відділи, з яких більшість відстала від організації. Це давній процес, який поглиблюється з кожним роком. Із 10 англомовних Відділів лише два вислали делегаток на Конвенцію.

Територіально зближені Відділи об'єднані в Округах. Округні Управи це ланка між Відділами і Головною Управою. Вона необхідна з уваги на те, що Відділи розкинені по віддалених осередках українського поселення. Постанови статуту виразно окреслюють завдання Округних Управ, а саме:

а) виконувати доручення Екзекутиви і Головної Управи СУА та Округного З'їзду;

б) нав'язувати, підтримувати та координувати співпрацю між Відділами і слідкувати за їхньою діяльністю;

в) ініціювати основи нових Відділів і активізувати недіяльні Відділи;

г) переводити спільні акції, конференції, курси;

Це знову радше теорія, бо в практиці більшість Округ присвячує багато уваги різним імпрезам, зазублюючи внутрішню організаційну працю.

Округи повинні ініціювати імпрези, які переводили б спільно Відділи, а не Округна Управа. Найважливіше завдання Округних Управ це співпраця з Відділами, нагляд над їх діяльністю, заохота переводити в життя біжучу програму різних ділянок праці.

Наша сила, наша позиція у громаді, наше майбутнє це членство і тому справу приєднання членства, заснування нових Відділів та нагляд над діяльністю Відділів мусить прийняти як пріоритет кожна Округа.

Буває теж, що Округні Управи ініціюють місцеві почини, які не входять у засяг праці СУА та переростають спроможності членства. Такі акції шкідливі для організації та деморалізують членство.

Великою хибкою українського громадського життя, включно з нашою організацією це брак послідовності, брак зв'язку між словами і ділами. Ми привикли ставити на папір усі проблеми, що нас турбують і намічати пляни, як їх розв'язати, та вони так і залишаються на папері. Коли приходиться оформлювати проєкт конвенційних резолюцій, ухвали Головної Управи, Округних З'їздів виявляється, що все вже було схвалене і написано в минулому, лише ніколи не було виконане.

Фальшиве розуміння слова "добровільність" перешкоджає досягнути спаяності організації, мовляв у нас все на добровільній базі. Безперечно, кожна жінка вступає до організації добровільно, без примусу, але раз вона стала членкою, її обов'язують чартер, статут та ухвали прийняті членством дорогою демократичного голосування.

Чи не найбільшою цінністю кожної крайової організації є організаційна сітка, у нашій випадку понад 100 Відділів, які повинні не лише здійснювати програму СУА, але теж приєднувати прихильників організації в терені та заохочувати їх підтримувати наші цілі, що служать громаді. Добрим приміром дії організаційної сітки є поміч Відділів у приєднанні спонсорів стипендійної акції, тим самим розбудови цієї акції. Натомість в акції приєднання членів і жертводавців Українського Музею наша організаційна сітка до деякої міри завела. Це лиш два маркантні приклади, які вказують на великий потенціал організації, коли членство діє об'єднано.

Переглядаючи звітні листки та конвенційні книжки складається враження, що СУА це одинока українська організація у США, що у своїй діяльності керується так часто цитованими словами Івана Франка з поеми "Великі роковини":

*"Кожний думай, що на тобі мільйонів стан стоїть,
Що за долю мільйонів мусиш дати ти одвіт."*

Другі організації вважають себе важливим чинником у громаді та скріплюють власну фінансову базу. Багато наших Відділів помагають їм збирати мільйони, хоча не виконують своїх обов'язків супроти організації та байдуже сприймають недобори журналу та адміністрації СУА.

За найважливішу причину наших недоліків вважаю, що підкреслила у статті до Конвенційної книжки, брак ідеології самостійної жіночої організації. Обдумати та узгодити ідеологію це довгий процес. До того часу, коли будемо готові її прийняти, слід періодично перевірявати наші цілі, пріоритети, ближчі і дальші завдання, ставити питання хто ми і яка наша мета.

У противенстві до державних народів, де існують тисячі організацій з різними цілями, кожна відмінна від другої, у нашій громаді майже всі організації мають тотожні цілі. Багато з них включають до своєї програми працю харитативну, виховну, культурну. Чим тоді відмінна від других самостійна жіноча організація? Чи маємо свої специфічні цілі, яким ми повинні присвятити всі свої сили, чи маємо плисти спільним руслом, спомогати другим, без застанови, без візії майбутнього?

Кожна Конвенція, де участь бере актив організації повинна присвятити увагу усім важливим питанням. Це платформа, де членство висловлює свої думки, свою волю, де рішається доля Союзу Українок Америки.

Протягом трьох днів будемо дискутувати про кожну ділянку нашої праці опісля виносити резолюції, які нас всіх будуть обов'язувати наступні три роки.

Дванадцять років на пості голови крайової організації це дуже довгий протяг часу. Це часто фізичне і психічне виснаження, це радість, коли спільні зу-

силля приносять успіх, це журба і знеохота коли спостерігається брак розуміння, брак доброї волі, брак співпраці членства у важливих починах.

Мені важко оцінити об'єктивно поступ та досягнення СУА, якого членкою я є від 1949 р., а членом Головної Управи від 1953 р. До цього необхідна перспектива часу та віддаль. У моїй уяві калейдоскоп подій, засідань, конвенцій, жінок різних поколінь, здійснених плянів і невдач. За тих останніх майже сорок років зайшли великі, добрі і злі зміни у наших оточенні, у нашій громаді. Союз Українок Америки може надто консервативний, часом несолідарний, все ж таки ішов своїм шляхом, служив громаді, був у ній конструктивним чинником. Позитиви і досягнення організації це вислід доброї волі і праці поколінь жінок і тих, що для них Україна була рідна і близька і тих, що її не знали, але не забувають про корінь свого походження. Кожна одиниця, що виконувала навіть дрібні обов'язки у Відділі, жертвувала по своїй змозі, дружньо співпрацювала з другими, дала вклад до спільної скарбниці.

Я вірю, що постараємося усунути недоліки, я вірю, що Союз Українок Америки задержити свою позицію у громаді як передова, динамічна, ефективна організація, я вірю в наше членство, в наше майбутнє. Вкінці хочу подякувати всім членкам, всім Віділам і співробітницям за довір'я і піддержку на протязі чотирьох каденцій та побажати всім великих успіхів у дальшій праці для добра українського народу.

ПОДЯКА

Перед закриттям XXI Конвенції я подякувала Конвенційному Комітетові за підготову та переведення Конвенції. Цією дорогою висловлюю подяку *Ірені Чайківській, голові Видавничої комісії, і членкам Ользі Буртик, Марії Даниш, Світлані Марченко, Олександрі Мочулі і Олі Мочулі* за безкорисну, жертвенну працю у підготові до друку Пам'яткової книжки XXI Конвенції СУА.

Складаю щирю подяку всьому членству Союзу Українок Америки та членкам Головної Управи чотирьох каденцій за піддержку і співпрацю, а головам Окружних Управ за цінний дарунок.

Заразом бажаю започаткувати акцію ліквідації недобору "Нашого Життя" і складаю 500.00 дол. на Пресовий Фонд.

Іванна Рожанковська

ПОДЯКА

Дня 7-го грудня 1986 р. 28 Відділ СУА в Ньюарку відзначив моє 80-ліття бенкетом.

Моя правдиво щира подяка деяким членкам Відділу, що так гарно зорганізували це свято, а саме: голові Відділу Надії Бігун, реф. сусп. опіки Олі Гнатик, головній організаторці свята, яка на святі відчитувала письмові привіти та виготовила пам'ятничок з підписами присутних та секретарці Іванні Хамуляк, що запрошувала позамісцевих гостей.

Моя найсердечніша подяка за зворушуючий привіт і китицю чудових квітів від Екзекутиви СУА, що його виголосила заступниця голови Лідія Гладка, а також за тепле слово фінансової секретарки Іванни Ратич, яка поділилась з присутніми споминами про нашу співпрацю в Головній Управі СУА та за щире слово голови Округу Нью-Джерзі Олі Тритяк.

Вибачаюсь, що не можу поіменно вичислити всіх представників організації й установ, що склали мені привіти, тому загально всім моє Спаси Біг.

З пошаною і привітом

Ольга Муссаковська

ПРИМІТКА:

Стаття Іванни Рожанковської поміщена на стор. 2 в числі 4 "Нашого Життя" за квітень 1987 р. появилася рівночасно в Конвенційній книжці, про що помилково не було згадки в "Нашому Житті"

СЛОВО НОВОВИБРАНОЇ ГОЛОВИ СУА

В першу чергу дякую шановним Паням делегатам за довір'я до мене, яке виявилось в тому, що вибрали мене головою Союзу Українок Америки. Це не тільки доказ довір'я, честь і привілей, це передусім величезна відповідальність. Проводити такою організацією, як Союз Українок Америки, що нараховує біля 4,000 членок, згуртованих у 121 Відділах, в тому числі теж вільних членок, це обов'язок, який можна подолати тільки за допомогою членок Екзекутиви, Головної Управи (в чому до речі я й не сумніваюся) теж при дружній співпраці всіх членок нашої організації, як також так дуже потрібній та важливій піддержці української громади.

Хоч головні й основні цілі нашої організації, про які говорить наш статут, незмінні, то від початку існування Союзу Українок Америки, тобто від 1925 року, сталися в цілому світі великі політичні, соціальні, економічні й технічні зміни. Тому ми мусимо вживати нових засобів й метод, достосованих до сучасного становища — передусім нашого народу; цієї частини, що живе у вільному світі, а з особливою увагою до тих проблем, які торкаються наших земляків в Україні і поза нею — на засланні чи в таборах примусової праці. Бо ж Союз Українок Америки діяв завжди і діє через свої клітини не для себе, а для цілого нашого народу.

Членками СУА є жінки не тільки різні віком, але й різних професій, різних прошарків нашого народу, не згадуючи теж про їхнє походження — з різних частин України. Походять вони теж з різних етапів еміграції. Є між ними такі, яких батьки, а то й діди і прадіди прибули до цієї країни вже понад 100 років тому, але не згубили почуття прив'язання і свідомости приналежності до свого народу. Вправді, деякі з тогочасних імігрантів усі свої зусилля звернули на те, щоб влаштувати й забезпечити матеріальні умовини життя для себе і своєї родини, то не звертали уваги (по волі, чи неволі) на задержання у нащадків почуття національної приналежності. Але бувало й буває до сьогодні, що їхні діти, внуки а то й правнуки прагнуть віднайти своє коріння. Були теж між ранніми пришельцями такі, для яких українське середовище було наче поширенням родинного круга, де вони находили відраду й потіху, а теж заспокоєння своїх суспільних прагнень.

Марія Савчак — нововибрана голова — промовляє. Побіч неї зліва: ведуча Дарія Ярошевич, на право Люїза Сакс, Лідія Бурачинська.

Maria Savchak, newly elected President addressing an audience. Fr. I.; Daria Jarosevych, on the right Luisa Saks, Lidia Burachynska.

Зі зворушенням читаємо у спогадах колишньої голови Союзу Українок Америки Олени Лотоцької про сходини перших Відділів СУА, на які приходили членки часто з малими дітьми, бо не мали де їх залишити. Яка ж сильна була потреба зв'язку, об'єднання, спілкування з рідними, що приводила їх після важкої іноді праці до гурту земляків. Пригадуються слова Лесі Українки:

"Самій не довго збитися з путі
Та трудно з неї збитися в гурті"....

Наступна хвиля еміграції — була після Другої світової війни, це т.зв. політична еміграція, яка покидала рідні землі не з економічних, а з політичних причин. Вони теж мусіли в першу чергу забезпечити матеріальну екзистенцію своїй родині, здобувати звання тощо. З ними прибули їхні діти, роджені в Європі і там виховувані в рідному оточенні таборів ДП, з повним знанням української мови, зі свідомістю української ідентичности. Минали роки й десятиліття і маємо вже покоління роджених в новій американській батьківщині жінок і дівчат. Їхнє знання мови, потреба з'єднання в українських організаціях не однакова, бо різні були обставини, в яких вони росли, виховувалися, різне вміння, знання і навіть охота батьків, як і різні, щасливі або й ні, обставини в яких доводилося їх виховувати. Батьки, на жаль, не завжди зуміли і могли зв'язати це покоління з українським середовищем.

Коли згадуємо про це, то з двох причин. Перша, це ствердження, що ідеї і цілі Союзу Українок Америки були і є настільки важливі, стійкі і актуальні, що впродовж довгих років зуміла наша організація притягнути до своєї праці і діяльності жінок з таким різним підґрунтям. Але при тому треба здати собі справу, що у сьогоднішньому скомплікованому світі дальша праця вимагатиме додаткових зусиль, щоб не тільки справно пробігала вона в уже готових руслах-відділах, але щоб можна було здобувати нових членок з молодшого покоління, про яке я згадувала попередньо, жінок, які могли б дати організації новий підхід, нові ідеї потрібні для виконання наших завдань. Користь є обопільна, бо приналежність до СУА може дати тим молодим жінкам не тільки вдволення, але часто може виповнити духову пустку, надати їхньому життю новий зміст, сатисфакцію, яку дає людині свідомість виконання корисного діла. Для тих жінок можна знову повторити слова Лесі Українки про те, що

"Самій не довго збитися з путі,
Та трудно з неї збитися у гурті"
(Поема "Мій шлях")

Я вже згадувала, що тим чинником, який притягав впродовж довгих років жінок до нашої організації були її цілі, які ясно окреслює статут. Хочеться тут підкреслити два аспекти, два напрями діяльності нашої організації. 1. Внутрішня програма, завдання якої є поширювати знання членок з усіх ділянок української історії, мистецтва, культури та теж інформативної про сучасні проблеми а враз із тим вироблення у них не тільки почуття ідентичности, але й любови та гордості з приналежности до нашого народу. Відомо, що тим більше любимо когось, чим більше про нього знаємо, а це прив'язання поглиблюється в міру того, як працюємо і дбаємо про предмет наших почувань. Тож поширення і поглиблення знання усіх аспектів минулого і сучасного нашого народу, це зміст програми усіх клітин діяльності Союзу Українок Америки.

Особливу увагу треба конечно присвятити вивченню чи поглибленню знання рідної мови так, щоб наша література, преса і в загальному писане слово стало доступне і зрозуміле та не створювало труднощів членкам СУА. При всій пошані, подиві і симпатії для англомовних членок нашої організації, які є згуртовані у своїх активних і успішних відділах, ми мусимо заохочувати, особливо молодших членок організації, щоб, користуючись модерними методами навчання мов, поглиблювали своє знання рідної мови. На цю ділянку звертаємо увагу, бо для нас справа мови дуже важлива тому, що на батьківщині йде наступ на неї дорогою русифікаційної політики. Знаємо, що дуже часто в Україні реагують на те, що діється поза її границями — в українських середовищах — часто повторюючи такі наші почини як пр. видання Енциклопедії, історії ікон тощо. Те, що на туристичних відвідинах України молоді приїжджі гово-

рять між собою українською мовою, це велика підтримка для наших земляків, яка у великій мірі заохочує їх не піддаватися русифікаційним акціям в Україні. При тому дозволю собі підкреслити, що наш народ, наша молодь визначається здібностями і для них вивчення рідної мови не повинно становити особливих труднощів, якщо дати їм відповідні модерні засоби навчання. Сьогодні в цілому світі молодші покоління володіють щонайменше двома мовами і це саме не повинно бути трудним завданням для нашої американської молоді.

2. Другий напрям праці СУА звернений на пропаганду серед неукраїнців. Крім широко закроєної допомогової матеріальної і моральної акції Суспільної Опіки, стипендій тощо — є ще інші завдання. Ми не тільки повинні вивчати нашу істрію, культуру, мистецтво, суспільні і політичні проблеми нашого народу, але теж знайомити з тим не-українські середовища.

Ми є свідками плянового поширювання фальшивих інформацій і інтерпретацій української історії, зокрема змагань нашого народу за волю і справедливість. Протиставитись тому можна тільки дорогою правдивого насвітлення подій і проблем, але щоб їх представити, треба їх добре пізнати.

Хочеться особливо підкреслити відповідальність так кожного з нас особисто, як і всіх клітин нашої організації перед нашим народом, нашою батьківщиною за те, як ми її тут репрезентуємо. Не тільки ті, хто прибув сюди після Другої світової війни як політична еміґрація, але всі українці у вільному світі повинні взяти до уваги те, що сучасна ситуація нашого народу накладає на нас відповідальність за те, як ми тут наш народ представляємо. Ми не є тут тільки приватними особами, з яких кожна є лише малою одиницею загубленою в багатомільйоновім населенні. Все, що і як ми тут робимо, навіть як ведемо наші приватні доми, як нас бачать сусіди — це свого роду політична презентація. Ми не можемо дозволити собі на ніяку другорядну дію. Це важливе не тільки для не-українського довкілля. На нас глядять наші діти і внуки, бо саме МИ представляємо для них Україну, на нас і від нас вчать її любити, їй служити. Заохотою до цього, щоб на кожному кроці, у кожній ділянці нашого життя-буття дбати про високий рівень його — нехай буде заява довголітнього в'язня Советських таборів — Катрусі Зарицької. Коли її питали, що дає їй силу у нелюдських обставинах заховату надлюдську силу вдержати всі знущання, вона відповідала — "За мною стоїть Україна".

Ми маємо щастя жити і працювати у вільній країні — Америці. Вона дає нам усі можливості діяти для добра батьківщини наших предків, яка ніколи не перестане бути нашою духовою батьківщиною. Наші зв'язки з організаціями, установами, державними урядовими чинниками, чи окремими особистостями — це важлива ділянка нашої праці, у якій ми репрезентуємо не тільки нашу культуру, мистецтво, але

Докінчення на стор. 10

РЕЗОЛЮЦІЇ XXI КОНВЕНЦІЇ СУА

КЛІВЛЕНД, ОГАЙО — 23, 24, 25 ТРАВНЯ 1987 р.

Учасниці XXI Конвенції СУА, яка відбувається напередодні великих святкувань 1,000-ліття введення Християнства в Україні, візьмуть активну участь у відміченні тих святкувань.

Конвенція закликає Відділи і членок дати фінансову допомогу сестрі д-р Софії Сенік з Риму на видання її праці англійською мовою "Історія Української Церкви", а теж підтримати матеріально Український Музей у підготові та влаштуванні виставки ікон і модерного релігійного мистецтва і у виданні з тієї нагоди каталогів.

Членки СУА, глибоко перейняті та затривожені трагічними наслідками нуклеарної катастрофи в Чорнобилі, старатимуться впливати на уряди світу, щоб вони уможливили допомогу потерпілим.

Тому що ми є свідками ворожого і плянового перекручування історичних фактів, що негативно представляють українців, а особливо їхні змагання за волю і справедливість, учасниці XXI Конвенції зобов'язуються рішуче і кожночасно протидіяти в ім'я правди.

З уваги на силу зорганізованого жіноцтва і його вплив на події історичної ваги, учасниці XXI Конвенції закликають жінок-українок включатися в працю Союзу Українок Америки.

Конвенція закликає Округи СУА, щоб кожна із них вислала делегатку на V Конгрес СФУЖО, що відбудеться в листопаді 1987 р. в Торонті, Канада.

Відділи жертвують лише на цілі, які Союз Українок Америки включив у свою програму, згідно з конвенційними резолюціями й ухвалами Головної Управи.

ОРГАНІЗАЦІЙНА РЕФЕРЕНТУРА

Маючи на увазі, що членка є підставою організації, треба:

1) Продовжувати акцію приєднання членок до Відділів та творення нових Відділів.

Проголосити, що на протязі каденції, місяць жовтень є місяцем приєднання членок.

Зобов'язати Округи відповідати за новопосталі Відділи, які повинні включати у свою працю лише ті програми, які є співзвучні з конвенційними резолюціями і ухвалами Головної Управи.

2) Переводити по Округах організаційні дні, конференції з метою пропагування Союзу Українок Америки та познайомлення з його працею.

3) Вільні членки є так само важливі для організації як і членки поодиноких Відділів. З огляду на те повести таку ж посилену акцію приєднання вільних членок.

4) Управа кожного Відділу обов'язана познайомити членок зі статутом і парламентарними правилами.

5) Окружні Управи обов'язані влаштовувати кожного року семінари на тему статуту і парламентарної процедури для місцевих Відділів.

6) Тому, що збереження української спадщини було завжди ціллю наших англомовних Відділів, а теж тому, що наша спадщина завжди нав'язувала до тих наших предків, які уже від кількох поколінь від-

далені від батьківщини, потрібно для англомовних Відділів заініціювати і випрацювати окремі конкретні почини і засоби, які могли б дати нам можливість виконати як слід наші цілі і завдання.

КУЛЬТУРНО-ОСВІТНЯ РЕФЕРЕНТУРА

1) З огляду на те, що у 1988 році припадає 1,000-ліття Хрищення України, приготувати програму, яка буде мати за завдання глибше познайомити членок з історією і значенням прийняття християнства для нашого народу.

2) Беручи до уваги, що збереження української мови та студії усіх ділянок української культури є найважливішою передумовою збереження української ідентичності, треба:

а) влаштовувати курси української мови на різних ступнях і за найновішими методами навчання,

б) вести послідовну кампанію за вживання української мови в організованому і особистому оточенні,

в) поширювати серед членок культ української книжки. Слідкувати за новими виданнями, організувати виставки українських книжок, переводити голосне читання та обговорювання нових видань на ширших сходах Відділів.

Ініціювати нові і активізувати вже існуючі гуртки книголюбів. Влаштувати літературні вечори, запрошуючи авторів та спеціалістів з окремих ділянок українознавства з доповідями.

3) Стежити і ознайомлювати членок зі сучасними культурними процесами в Україні.

4) Вивчати історію українського поселення в Америці, особливо їхній вклад в культуру Америки. Інформувати про те наше американське оточення.

5) Продовжувати відмічування у місяці березні кожного року вклад жінки в історію і культуру народу.

6) Включити добірну українську музику до українських радіопрограм. Дбати про високий рівень наших виступів взагалі, а особливо перед чужинцевою публікою.

7) Слідкувати та інформувати членок про окремі прояви жіночого поступу, який був запланований Жіночою Декадою.

ВИХОВНА РЕФЕРЕНТУРА

I. Присвятити більшу увагу в організуванні українськомовних світличок, які є допоміжним чинником у вихованні дітей в українському дусі, з нижче поданими рекомендаціями:

1) Плекати зрозуміння до великої вартості двомовності, явище, яке сприяє інтелектуальному розвитку дитини.

2) Опрацювати українські дитячі іграшки членками та Відділами, які ще не мають намічених цілей.

3) Опрацювати накручення звукозаписних тасьмів (cassette tapes) українською мовою і українською тематикою.

4) Опублікувати в "Нашім Житті" чи в окремій брошурці всеохоплюючі інформативні джерела підручників, фільмів, іграшок, тасьмів, платівок, фільмів, тощо для виховання української дитини.

5) Де не існують світлички, створити нагоду на товариські зустрічі між жінками — мамами і їхніми дітьми.

6) Послідовно співпрацювати із школами українознавства та зорганізувати "Дні кар'єри" із запрошеними гостями: українськими професіоналістами, підприємцями і іншими фахівцями.

II. Творити підготовчі курси провадження світличок, учителі яких повинні знати найновіші методи виховання дітей у ранньому віці.

III. Влаштувати для батьків доповіді на виховні теми.

IV. Заохочувати дітей брати участь у конкурсі, який проголосив 64-ий Відділ СУА з нагоди 1000-ліття Хрищення України.

V. Придбати фонди на видання відповідних підготовчих вищезгаданих ресурсів для виховного вжитку.

Конвенція підтримує постанови попередніх конвенцій та доручає:

1) Присвятити більшу увагу організуванню світличок, які є допоміжним чинником у вихованні дітей в українському дусі.

2) Влаштувати для батьків доповіді на виховні теми.

3) Придбати фонди на видання відповідних книжок для вжитку дітей дошкільного віку, як і теж вжитку виховників дошкілля.

РЕФЕРЕНТУРА СУСПІЛЬНОЇ ОПІКИ

1) Підтримувати створений при референтурі "Фонд Медичної Допомоги дітям і молоді".

2) Звернути спеціальну увагу на допомогу старшим, самотнім людям, зокрема нашим членкам.

3) Продовжувати допомогу "Бабусям", яку спонсують Відділи.

4) Продовжувати матеріальну допомогу потребуючим в Європі і Бразилії.

5) Поширити спонсоровану Федеральним урядом програму озвучених книг для незрячих по всіх українських громадах та фінансово підтримувати приватну ініціативу українських озвучених книг, яка не має повної федеральної допомоги.

6) Відшукувати по шпиталях і старечих домах українців та відвідувати їх.

7) Продовжувати Міжокружні Конференції Суспільної Опіки по Округах.

Подані на панелі Наталією Даниленко з Філядельфії рекомендації:

1) Звернутися до духовенства, щоб приєднати їх до співпраці в допомозі правозахисникам в Україні.

2) Добровільна допомога — (Voluntiers Work) — підрахувати час, що ми його віддаємо для справ суспільної опіки. Це потрібне нам у зв'язках.

РЕФЕРЕНТУРА СТИПЕНДІЙ СУА

1) Продовжувати Стипендійну Акцію СУА

2) Подавати інформації про те, де можна студіювати україністику в США, Канаді та Європі.

Рекомендації:

Робити заходи, щоб стипендіяти СУА по закінченні студій та влаштуванні на працю, стали спонсорами та заопікувалися, кожний із них, одним учнем чи ученицею середньої школи на протязі стількох років, як він чи вона одержували стипендію, або працювати безплатно в українській школі чи установі країни свого поселення. В цьому повинні допомогти Референтурі Стипендій студенти — ґрадуанти, як теж особи, які їх рекомендували.

РЕФЕРЕНТУРА ЗОВНІШНІХ ЗВ'ЯЗКІВ

1) В рамках американських виборів, поодинокі Відділи допоможуть членам української громади зареєструватися до голосування. Відділи заохотять зареєстрованих брати участь у голосуванні.

2) Відділи й надалі заохочуватимуть своїх членок брати активну участь у політичному житті громади. Для того Відділи очолять бодай одну акцію, яка матиме громадсько-політичний напрям.

3) Відділи переведуть щонайменше двоє сходинок в році, на яких обговорюватимуть теми громадсько-політичної ваги.

4) Союз Українок Америки візьме активну участь у відміченні століття міжнародного жіночого руху.

5) Союз Українок Америки братиме й надалі активну участь у Національній Раді Жінок США.

РЕФЕРЕНТУРА МИСТЕЦТВА І МУЗЕЮ

Український Музей у Нью-Йорку, заснований СУА, з великим успіхом започаткував другу декаду існування та виконувannya його важливої ролі в збереженні культурної спадщини українського народу. Для його дальшого розвитку та виконувannya цього вагомого завдання XXI Конвенція доручає:

1) Допомогти Управі Українського Музею у придбанні фондів на будову репрезентативного приміщення для Українського Музею.

2) Працювати над масовим приєднанням членів для УМ.

3) Дальше вишукувати предмети мистецької вартости, реєструвати їх та старатися придбати їх для УМ.

4) Продовжувати збирання архівних матеріалів та світлин.

5) На терені Відділів та Округ влаштовувати "Тижні Українського Музею" з відповідною програмою.

6) Надалі підсилювати крамничку УМ дарунками предметів прикладного мистецтва для продажу.

7) Постійно поширювати відомості про працю Українського Музею та можливості користування музейними матеріалами, освітніми та культурними програмами УМ.

Докінчення: СЛОВО ГОЛОВИ

теж історію нашого народу — не тільки минулу, але й сучасну.

Суспільно-громадська праця, якщо має бути вповні успішною, не повинна бути тільки тягарем, немилим обов'язком. У всякій праці, а особливо у суспільногромадській, важливою є атмосфера, сповнена доброї волі, взаємної пошани, прихильности, погоди духа. Цю атмосферу, це наставлення

ПРЕСОВА РЕФЕРЕНТУРА

1. Для поширення круга читачів помішувати в журналі різноманітні матеріали та порушувати теми загальногромадського зацікавлення.

2. Дбати про статті, які цікавлять молодше покоління жінок.

3. Писати про осяги Союзу Українок Америки в загальній пресі з метою, щоб познайомити громаду з багатогранними формами праці нашої організації.

4. Форму, реченець і місце помішування хроніки Округ залишити до рішення Головної Управи СУА.

5. Приєднувати передплатників. Переводити збірки на Пресовий і Запасний фонди. Влаштовувати імпрези на користь журналу "Наше Життя".

6. Конвенція підтверджує, що за 100-відсоткову передплату журналу "Наше Життя" відповідають Відділи.

7. Відновити у "Нашому Житті" сторінку "Нашим Малятам".

Рекомендації:

Щоб забезпечити на майбутнє появу "Нашого Життя" слід подбати про професійну підготовку відповідних осіб. Тому підшукати спонсорів, проголосити стипендію на вивчення української мови і журналістики, про що подати вістки до преси.

ФІНАНСОВА КОМІСІЯ

1. Проголосити рік 1988 роком журналу "Наше Життя".

2. Повести посилену кампанію, щоб збільшити Запасний фонд "Нашого Життя" на суму 100,000.00 дол.

3. Піднести річну вкладку Відділів на 10% більше, та вкладку від членки до 6.00 дол. від особи.

4. Наложити на Відділи обов'язок збирати річну вкладку разом з передплатою "Нашого Життя".

5. Повторити рішення попередніх Конвенцій, що Відділи мають повністю передплатувати журнал "Наше Життя" до квітня кожного року.

6. Заохочувати Відділи збільшити добровільні датки на Пресовий Фонд.

можемо спільними силами створити у всіх клітинах Союзу Українок Америки.

Закінчуючи, хочу не тільки подякувати за вибір, але передусім просити Вас усіх тут присутніх, а за Вашим посередництвом усіх членок СУА про співпрацю і поміч для мене і Головної Управи. Праця напевно нелегка, буває повна труднощі, проблем, перешкод, але при добрій волі можемо все це перемогти, а у важких моментах пригадаймо собі слова Катруси Зарицької, бо й "За нами стоїть Україна".

НОВИНИ ПРО ПЕРЕСЛІДУВАНИХ З УКРАЇНИ

повідомляє Закордонне Представництво
Української Гельсінкської групи

ПРО ДОСТРОКОВЕ ЗВІЛЬНЕННЯ ПОЛІТВ'ЯЗНІВ

Процес дострокового звільнення політв'язнів дуже повільно, але триває. Стало відомо про звільнення таких політв'язнів з України:

6-1 У травні звільнили із заслання Володимира АНДРУШКА.

6-2 30 квітня звільнили Василя БОЄЧКА зі Львова. Він — єпископ усіх незареєстрованих п'ятдесятників України, Латвії, Сибіру, Білорусії.

6-3 У грудні 1986 року достроково звільнили підпільного священика УКЦ* Василя КАВАЦІВА зі Львова.

6-4 13 травня Раїсі і Миколі РУДЕНКАМ (див. 5-11 і раніше) оголосили про дострокове звільнення із заслання. 22 травня вони отримали прописку в сел. Майма Горно-Алтайської авт. обл. і почали клопотати про виїзд на лікування до Західної Німеччини разом з дочкою М. РУДЕНКА від першого шлюбу, яка через хворобу залишила навчання в інституті. На Україну РУДЕНКАМ повертатися нікуди, бо своє помешкання вони втратили після арешту Раїси.

6-5 13 травня із ПЛ** у Московській обл. звільнили економіста з Дніпропетровська Валерія ТЮРИЧЕВА.

ПОМИЛКОВІ ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ЗВІЛЬНЕННЯ

6-6 Стало відомо, що Іван СОКУЛЬСЬКИЙ, про звільнення якого повідомляли на Заході раніше, продовжує відбувати свій 15-річний термін у таборі особливого режиму на Уралі (уст. ВС-389/36-1). Його прохання про помилування, згадуваного в радянській пресі в 1986 році, не задовольнили. Коли в травні цього року йому, як і іншим в'язням табору особливого режиму, запропонували просити дострокового звільнення, він відмовився.

6-7 Помилковою виявилася й чутка про звільнення Михайла ГОРИНЯ з табору особливого режиму (див. 5-4 і раніше). Навпаки, попри тяжкий стан здоров'я, Михайла ГОРИНЯ позбавили другої групи інвалідності і вимагають виконувати виробничу норму, як від здорового. Його дружину Ольгу в травні поклали до лікарні з приводу раку грудей.

6-8 Повідомлення про дострокове звільнення із заслання Дмитра МАЗУРА (див. 4-1) теж виявилось помилковим. У гуртожитку, де його поселили, Дмитра МАЗУРА постійно били, одного разу навіть зламали ніс (довелося оперувати). Тоді Д. МАЗУР

утік із заслання, але його арештували, судили і дали за втечу додатковий термін ув'язнення (за ст. 186 КК*** РРФСР максимальний термін — 1 рік) Тепер він у кримінальному таборі.

"ПРОФІЛАКТИЧНА ОБРОБКА" В'ЯЗНІВ

6-9 На пропозицію писати заяви на помилування в травні ц.р., в таборі особливого режиму ВС-389/36-1 відгукнулося троє в'язнів: Віталій КАЛІНИЧЕНКО, Вячеслав ОСТРОГЛЯД і ШМЕЛЬОВ. Однак усі троє залишаються в таборі, принаймні на середину червня вони ще не були звільнені. Усі інші відмовилися писати заяви.

6-10 До Івано-Франківської слідчої тюрми привозили з Мордовії Василя СТРИЛЬЦЕВА, але згодом відправили назад до табору.

АРЕШТИ, СУДИ

6-11 1 березня 1986 року, незадовго до закінчення терміну ув'язнення, знову заарештували Петра Степановича САРАНЧУКА за ст. 183^а КК*** УРСР (порушення режиму). Йому присудили 3 роки табору особливого режиму. П. САРАНЧУК перебуває в таборі: 349053 Ворошиловградська обл., Слов'яно-Сербський р-н, сел. Лозівський, уст. УЛ-314/60. Його батько похилого віку Степан Григорович живе в селі Конюхи Козівського р-ну Тернопільської обл.

6-12 22 жовтня 1986 року заарештували баптиста Івана Павловича КОРОТИЧА (нар. 7. XII. 1949 р.). Адреса його дружини Надії Петрівни з 3-ма дітьми: 244007, м. Суми, вул. Харківська, 57а, кв. 3.

6-13 Баптиста Василя ГРИЦЕНКА в таборі в Полтавській обл. заарештували знову, звинувативши в "злісному непокоренні вимогам адміністрації ВТУ".

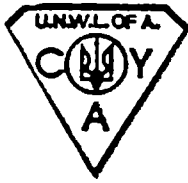
6-14 Баптиста Івана ПЕТРЕНКА (див. 2-4) засудили до 3 років таборів загального режиму за ст. 187^а КК УРСР ("наклепи на радянський державний і суспільний лад").

6-15 Режисера Київської студії документальних фільмів Євгена ГРИГОРИШИНА (нар. 7. X. 1946 р.) в день призначеної реєстрації шлюбу з американкою Тоні БОХОНОВСЬКОЮ, 14 травня 1986 року, заарештували, звинувативши в "розкраданні державного майна шляхом зловживання службовим становищем" (ст. 84 ч. 2 КК УРСР) і засудили до 3 років

* УКЦ — Українська Католицька Церква

** ПЛ — Психіатрична лікарня

*** КК — Кримінальний кодекс

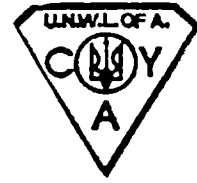

XXI КОНВЕНЦІЯ СУА

ПРОГОЛОСИЛА

ЖОВТЕНЬ

МІСЯЦЕМ ПРИЄДНАННЯ ЧЛЕНСТВА ДО СУА

ДОРОГІ ЧЛЕНКИ!

- *Запросіть одну приятельку — не членку СУА на сходуни Вашого Відділу.*

ДОРОГІ ОРГАНІЗАЦІЙНІ РЕФЕРЕНТКИ ВІДДІЛІВ!

- *Зап'януйте й переведіть у Вашому Відділі акцію приєднання членства.*

ДОРОГІ ОРГАНІЗАЦІЙНІ РЕФЕРЕНТКИ ОКРУЖНИХ УПРАВ!

- *Доложіть усіх зусиль для створення одного Відділу у Вашій Окрузі.*

В РЯДАХ СУА
УКРАЇНСЬКА ЖІНКА ПРИЧИНАЄТЬСЯ ДО ЗБЕРІГАННЯ
УКРАЇНСЬКОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ

*Ольга Гнатейко
заступниця голови
— для справ організаційних*

таборів загального режиму та сплаті позову в сумі 2 тис. крб. Адреса його родини: Київ, вул. Щербакова, 55а, кв. 21, тел. 442-40-82. Адреса нареченої Є. ГРИГОРИШИНА: 480 Парк Аве., Нью-Йорк, Н.Й. 10022. Тел. (212) 758-3673.

6-16 22 жовтня 1986 року баптиста Петра МАШНИЦЬКОГО (див. 2-3) засудили до 2,5 року таборів суворого режиму. 28 жовтня 1986 року його матір Леоніду МАШНИЦЬКУ засудили на такий самий термін позбавлення волі з відстрочкою виконання вироку на півтора року.

6-17 Після Чорнобильської катастрофи кришнаїти Лев і Лариса ЧЕРНЯК виїхали з двома малолітніми синами з Чернігова, де вони жили, і намагалися влаштуватись в Абхазії. Але їх там не прописали і почали розпускати про них усілякі плітки, а потім взяли з них підписку про виїзд із Абхазії в 24 год. Вони повернулися до Чернігова (вул. Червоноармійська, 10, кв. 56). Раніше у 1985 році над ними влаштували товариський суд, закидаючи створення банди, підготовку терористичних актів тощо.

РІЗНЕ

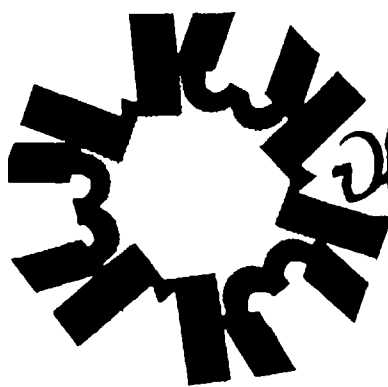
6-18 Московська група Довір'я в своїй заяві від 7 березня ц.р. звертає увагу на трагічну перспек-

тиву члена групи, п'ятдесятника і лаціфіста із Львівської обл. Михайла КОПОТЯ (див. 3-3), якого 30 травня мали забрати до армії, хоч він єдиний працездатний в родині, крім того служба в армії суперечить його переконанням.

6-19 На початку червня політв'язень Петро РУБАН (див. 2-9) у таборі особливого режиму мав дводобове побачення з дружиною і двома дітьми (син Марко, 11 років, паралізований внаслідок автомобільної аварії). Перед цим, 17 травня, в газеті "Московские новости" з'явилася стаття з брутальними нападами на нього і на політв'язня з Литви Баліса ГАЯУСКАСА. Незадовго перед побаченням Петро РУБАН повідомив дружину, що писати їй більше не буде, оскільки на підставі листів до неї йому готують нову справу.

6-20 Над звільненим з табору 22 квітня Віктором МОНБЛАНОВИМ у Києві встановлено адміністративний нагляд.

6-21 Юрій БАДЗЬО працює в засланні прибиральником у гаражі самоскидів. Його дружина Світлана КИРИЧЕНКО, перебуваючи з ним на засланні добровільно, теж влаштувалася на роботу. Їхня адреса: 678720, ЯАССР, Томпонский р-н, пос. Хандига, пошта, до востребования. Зладила Н. Світлична.

КАЛЕЙДОСКОП

Щонашого Щиття

Упорядкувала ХРИСТИНА ГОДІВ-ЮЗИЧ

ЄВРОПА

Тому, хто читав "Тіні забутих предків" Михайла Коцюбинського або бачив їхню екранізацію у постановці С. Параджанова, важко викинути з пам'яті картини, в яких Палагна дружина Івана, "ворожіннями" зустрічає весну.

Цей рідкісний мистецький опис, створений Коцюбинським, так сподобався Ежи Велюньському, що його переклад появився друком. Також згаданий фрагмент "Тіней забутих предків" став джерелом надхнення для Міхала Богданського і ліг в основу його вірша "Любив я Україну", який появився друком на сторінках люблінського двотижневика "Камена". Люблінське видавництво відоме випуском ряду перекладів з української літератури.

Поблизу села Білокузьманівка на Донеччині археологи знайшли стоянку людини з епохи палеоліту. Коло 50 тисяч років пролежали в землі знаряддя праці з міцного кременю. Уздовж річки Біленької знайдено коло 20 майстерень обробки каменю, що належить до різних часів. Ці великої ваги знахідки знайдені на Україні вперше.

Недавно відбулося пленарне засідання Співки письменників України, під час якого повернуто сесії про українську мову. Відповідальний секретар Кіровоградської СПУВ Панченко сказав: "На цьому нашому письменницькому з'їзді багато говорено про мову, в розумінні слова сказав Б. Олійник і на всесоюзному форумі. До них треба прислухатись. Самими закликами поважати українську мову тут не обійдеться. Тут потрібні державні рішення. Українська мова має стати елементарно необхідною у повсякденному житті, у театрі, у науці у вузах, тоді не потрібно буде закликів, навіть обиватель зробить відповідні висновки. Є над чим помислити і тим сферам, на яких рівняються багато в чім іншим прошарки населення і які несуть відповідальність за збереження культури українського народу перед історією. Інакше наша мова невдовзі стане справді письменницькою..."

США

Бюро Статистики Праці подає до відома, що процент працюючих жінок збільшується. Є передбаченим, що в слідуєчій декаді з 10 жінок будуть працювати 8. Працедавці дають пости жінкам, де колись вони були традиційно опановані чоловіками. Натомість жінки залишають свої традиційні праці. Але цей процес поступає поволі, бо статистика показує, що ще 80% жінок працюють на стародавніх позиціях. Остання статистика подана урядовими чинниками вказує, що "median" грошової ставки жінок, працюючих на повних годинах, є лише 59% заплати того, що мають чоловіки.

Передбачені професії для жінок це: business, (hotel and restaurant menaging) провадження готелів та ресторанів, information processing, компютери, асекураційні бюра and sales.

Вашінгтон — Найвищий суд (Suprime Court) видав доурчення, щоб Rotary Club, членами якого були досі лише чоловіки, приймав також жінок. Це спричинило велике обурення членів клубу.

Пані Xie Xide, є першою жінкою в Китаї, яка стала президентом Fiudan University in Shanghai. Вона є на листі найвизначніших педагогів у Китаї. Пані Xide є фізик і спеціаліст у ділянці проводів (semieonductors). Вона одержала почесний докторат із science в Університеті Штату Нью-Йорк в Олбани. Пані Xie Xide закінчила студії бакалавром у Китаї, магiстерку одержала в Smith College, а докторат здобула в Massachusetts Institute of Technology.

Dallas. Anette Strauss — (63 роки) була вибрана першою жінкою майором в Штаті Тексас. На її політичній платформі усунення злочинства в місті Даллас було на першому порядку. Майор Аннетта Страв в першому дні урядування підвищила поліційну квоту і прийняла до праці 150 поліцаїв, щоб зменшити злочини міста.

Консервативний уряд на чолі з новим майором прийшов до влади і випередив ліберальний.

Дітройт. В місяці березні в Дітройті відбувся цікавий відчит д-р Ляриса Онишкевич. Темою був "Український театр". Заля церкви св. Йосафата була виповнена, бо цікава тема заохотила багатьох слухачів. Для ілюстрації даних етапів розвитку українського театру читала уривки драми Віра Андрушків та Христина Юзич. Д-р Ляриса Онишкевич готує до друку книжку про Бориса Антоненка Давидовича та працює над працями Винниченка. Д-р Ляриса Онишкевич є членкою СУА.

КАНАДА

Торонто. "Великодній передзвін". Писанки і поезії Оксани Лятуринської. Видання Організації Українок Канади ім. Ольги Басараб, Відділ Торонто. Торонто, Канада 1986.

Творчість Оксани Лятуринської дуже різноманітна. Вона є скульпторка, малярка, керамістка, поетка та есеїстка.

Книга ця естетично гарно оформлена на доброму папері та з гарними кольоровими знімками.

Книжка "Великодній передзвін" це не лише народне мистецтво. Це індивідуальна творчість, що черпає з джерел народнього духа.

ВІДЗНАЧЕННЯ МОЛОДИХ ЖІНОК, ЗА НЕПЕРЕСІЧНІ ПРОФЕСІЙНІ ОСЯГНЕННЯ

ЛІДІЯ БАЛТАРОВИЧ

Керівник освітньої програми для резидентів в ділянці швидкої медичної допомоги шпиталю ім. Генрі Форда Дітройт, Міч.

Лідія Балтарович є лікарем-резидентом у відділі швидкої медичної допомоги у шпиталі ім. Генрі Форда, також керує у цьому відділі освітньою програмою. Вона викладає методи праці у відділі швидкої допомоги, публікує праці в ділянці безпечної гіпнозу.

Д-р Балтарович здобула у Вейнському Університеті ступінь бакалавра (БА) у біології, потім ступінь доктора медицини і пройшла аспірантуру в ділянках внутрішніх хворіб і швидкої допомоги. Вона є членом численних українських і американських професійних та громадських організацій.

LYDIA BALTAROWICH

Education Director
Emergency Medicine Residency Program
Henry Ford Hospital
Detroit, MI.

Lydia Baltarowich is a staff physician in the Department of Emergency Medicine at Henry Ford Hospital as well as director of education there. Her academic commitments include the teaching of emergency room procedure and the publication of research papers on sedative-hypnotics.

Upon graduation from Wayne State University with a B.S. in Biology, Ms. Baltarowich completed her M.D. degree and postgraduate training in the fields of Internal and Emergency Medicine. She is a member of numerous Ukrainian and American professional and civic organizations.

МИРОСЛАВА МУДРАК ЦІШКЕВИЧ

Асистент у Відділі Історії Мистецтва
Огайський Стейтовий Університет
Колумбус, Огайо.

Мирослава Мудрак Цішкевич успішно здобула престижні дотації (дві Фулбрайта та інші) для дослідження різних аспектів українського модернізму і написала у цій ділянці цілий ряд праць — книжок, статтей, доповідей, прочитаних на наукових конференціях.

Д-р Мудрак Цішкевич дістала ступінь бакалавра (БА) у Кейз-Вестерн, ступінь магістра з Колумбійського Університету і ступінь доктора з Тексаського Університету. З низки нагород, які вона дістала, згадаємо, що вона є членом Phi Beta Kappa. Вона одружена, має дворічного сина, бере активну участь у житті української громади.

MYROSLAVA MUDRAK CISZKEWYCZ

Assistant Professor
Department of History of Art
Ohio State University
Columbus, OH

Myroslava Mudrak Ciszkewycz's success in securing prestigious grants (2 Fulbrights and others) to study various aspects of Ukrainian Modernism — in itself an achievement — is complemented by an impressive list of titles — books, articles, and conference papers — in her area of scholarly inquiry.

Ms. Mudrak Ciszkewycz holds a B.A. degree from Case Western, a M.A. from Columbia University, and Ph.D. from the University of Texas (Austin). She is a member of Phi Beta Kappa, to mention only one of her many honors and awards. She is married and has a two-year old son, and is active in the Ukrainian community.

МАРТА ШАРАН

Веде телевізійними програмами на вікендах
Репортер
WJBK — TV (CBS Affiliate)
Дітройт, Міч.

Марта Шаран веде телевізійними програмами на вікендах о 6-ій і 11-ій год. на станції WJBK — TV в Дітройті. До її обов'язків входить писання новин і читання їх на телевізійних програмах опівдні і увечорі. Вона найбільше цікавиться високою технологією, новинами в автомобільній промисловості, міжнародною політикою та економікою.

М. Шаран закінчила Тексаський Християнський Університет, здобула ступінь бакалавра в музиці як піаністка. Ступінь магістра в телебаченні і радіо вона здобула в S.I. Newhouse School Школі Публічних Зв'язків Сиракузького Університету. Вона працювала на різних телевізійних станціях, також має досвід праці на радіостанціях і в ділянці реклами.

MARTHA C. SHARAN

Weekend Anchor Woman/Reporter
WJBK-TV (CBS Affiliate)
Detroit, MI

Martha Sharan anchors the 6 and 11 PM weekend news from Detroit 2 WJBK-TV. Her duties include the writing of news broadcasts, reporting and filling in on prime-time and noon newscasts. Her fields of interest are high technology, automotive news, international politics, and the economy.

Ms. Sharan graduated from Texas Christian University with a B.A. in Journalism and a B.A. of Music in Piano Performance. She holds a M.Sc. in Television-Radio, S.I. Newhouse School of Public Communications, Syracuse University. She has worked at various TV stations and has also experience in radio and promotional work.

АННА БОБЯК НАГІРНА

Асистент у Відділі Загального Бизнесу і Фінансів
Школа Промислового Управління
Массачузетський Університет.
Амгерст, Масс.

У жовтні, 1986 р. Анна Бобяк Нагірна одержала у Швеції нагороду Кемпе, що є міжнародною нагородою, яку що три роки дає Умеа-Університет за визначні досягнення. Цю нагороду вважають за одну з найвищих у світі, першою після нагороди Нобеля. За свою наукову працю в ділянці прикладної математики учена здобула Медаль Паландера, що нею нагороджують видатних учених, молодших 40 років.

Анна Бобяк Нагірна має наукові ступені С.Б., А.Б., С.М. і ступінь доктора з Браун Університету. Список її наукових публікацій, що займає кілька сторінок, показує лише частину її наукових досягнень, які також включають виступи з науковими доповідями на професійних конференціях у США, Європі і Австралії, участь в праці наукових інститутів та семінарів.

ANNA BOBIAK NAGURNEY

Assistant Professor
Department of General Business & Finance
School of Management
University of Massachusetts
Amherst, MA

In October 1986, Anna Nagurney traveled to Sweden to receive the Kempe Prize, an international award conferred every three years by the University of Umea for outstanding achievement and considered one of the highest honors next to the Nobel Prize. Her work in Applied Mathematics also won her the Palander Medal which is awarded to distinguished researchers under the age of 40.

Ms. Nagurney has three pre-doctoral degrees (Sc.B., A.B., Sc.M.) as well as a Ph.D. from Brown University. Although her publication record covers several pages, it represents only part of her scholarly activities which also include the presentation of research papers at professional conferences in the USA, Europe and Australia and participation in institutes and workshops. Ms. Nagurney is married.

ОКСАНА СКИПАКЕВИЧ КСЕНОС

Офіцер військового суду
Четвертої Армії США
Бюро Військового Суду
Воррен, Міч.

Оксана Ксенос, як Individual Mobilization Augmentee, дає правні поради, доручення і уділяє всяку допомогу, яка відноситься до справ військового правосуддя для головнокомандуючого Четвертої Армії США.

Після закінчення Вейнського Університету, О. Ксенос вступила до Адміністративного Інституту Американської Армії. Згодом вона поступила до правничої школи при Вейнському Університеті і закінчила її, як одна із найкращих в її класі.

Є тепер адвокатом для Департаменту Скарбу. Є замузжя і має 10-літнього сина.

OKSANA SKYPAKEWYCH XENOS

Judge Advocate Officer
Fourth U.S. Army
Staff Judge Advocate Office
Warren, MI

In her capacity as Individual Mobilization Augmentee, Oksana Xenos furnishes legal advice, recommendations, and related assistance on military justice matters to the Commander of the Fourth U.S. Army through his Staff Judge Advocate.

After graduating from Wayne State University with a M.A., Ms. Xenos joined the U.S. Army Institute of Administration. Subsequently she entered Wayne State Law School, from which she graduated in the top 20% of her class. Now — an attorney with IRS. She is married and has a 10-year old son.

Ле. К.

ДЖЕРЕЛА Б'ЮТЬ У ТИШІ

Тиша тче своє чорне покривало. Здається, не чути й віддиху мільйонного міста; не долітає звичний шум неспокійних авт; не доходить відзвук мерехтливого в небі літака.

І тиша тче своє темне мереживо ночі. Притишено вплітає жаль самотнього серця і солоність сліз.

— Не жалій себе, не жалій літ, що промайнули. Каже розум.

— Живущої води напийся, доню.

— "Живущої води напийся". — Хто, хто це сказав? Як сплили ці слова з віддалі років?

А сплили. А з ними ясна, літня неділя.

— А де джерело, татку?

— Ген, під тими он вербами. Бачиш?

Білява дівчинка в синій суконці метеликом в'ється понад зелень високих трав. Тут квітка ромену задержить, там біла кашка пальчиками личка її торкне. Петрів батіг за ніжку потягне. Придорожник в очі синьо заглядає. А з горба вже вітрець біжить. Збіжжєвим обвіває запахом.... Ух... і гаряче. Та он уже верби кріслаті прохолодою вітають.

— Ось і джерело.

Та що це? Ямочка з водою. Довкруги мокра трава. Хіба ж треба було йти аж так далеко? Дівчинка явно розчарована.

— Правдиве джерело. Студене й у найгарячіше літо. А як освіжує! Глянь!

Вода піднеслась і розсипалась дрібними струмочками по зеленій траві. Дівчинка розчаровано дивиться на воду, на тата.

— Прислухайся. Чуєш? Джерело б'є у тиші.

А воно й справді щось клекотіло, булькотіло в глибині, ритмічно підносило живущою водою, сріблилось на зеленому оксамиті трав.

— Пий! Воно завжди дарує здоров'я і радість.

І тато п'є, піднявши воду до уст кухликом своєї долоні. Крізь пальці стікають краплі, у траву кануть.

Заплакані, давно сполівілі очі всміхаються щастям малої дівчинки. Вони бачать: тиша вплітає у свою тканину соняшний спогад соняшного дитинства. А думка домережує батькові слова: Джерела б'ють у тиші. Джерела живущої води, животворного Духа.

(З недрукованої збірки "Мініатюри")

ПАНЕЛІ — ДИСКУСІЙНІ ЛАВИ ПІД ЧАС ХХІ КОНВЕНЦІЇ СУА

СУБОТА, 23-ГО ТРАВНЯ 1987 Р.

ПАНЕЛЬ ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ РЕФЕРЕНТУРИ СУА

1. Організація — Конвенція .... *Марта Данилюк*
2. Чому українська жінка повинна належати до жіночої організації ..... *Наталія Гевко*
3. Членка — підстава організації (обов'язки членки, привілеї членки, вдержання членки) ..... *Христя Наєроцька*
4. Приєднання членства — творення нових Відділів ..... *Ірена Бехтоль*
5. Англійська членка ..... *Розалія Полчі*
6. Вільна членка СУА ..... *Ірина Куровицька*

Модератор ..... **Марта Данилюк**

НЕДІЛЯ, 24-ГО ТРАВНЯ, 1987 Р.

ПАНЕЛЬ КУЛЬТУРНО-ОСВІТНОЇ РЕФЕРЕНТУРИ

Провідна думка панелю:

Збереження української мови та студії усіх ділянок української культури як найважливіша передумова збереження української ідентичності.

1. Українська мова — нові, експериментальні методи навчання ..... *проф. Ася Гумецька*
2. Виучування усіх ділянок української культури як засіб збереження української ідентичності ..... *Олена Мартинюк*
3. Сьогоднішній стан української книжки на Україні й у Вільному Світі ... *проф. Дарія Маркусь*

4. Дискусія

Модератор ..... **Лідія Гладка**

ПАНЕЛЬ РЕФЕРЕНТУРИ СТИПЕНДІЙ

1. Відкриття та коротка доповідь "У 20-ліття нашої акції" ..... *Анна Кравчук*
2. фінансовий звіт 1 січня 1987 — 30 квітня 1987 р. та прихід із виграші *Таїсса Турянська*
3. Виграша — Таїсса Турянська і Люба Сіра
4. Прозірки — "Стипендійна Акція СУА 1967-1987"
5. Дискусія

Модератор ..... **Анна Кравчук**

ПАНЕЛЬ СУСПІЛЬНОЇ ОПІКИ СУА

1. Суспільна Опіка і Медична Допомога.....*Лідія Черник*
2. Допомога "Рідному Краєві" ... *Надія Оранська*
3. Озвучені Книги ..... *Марія Грушківич*
4. Допомога і поради старшим .... *Джєні Бокар* (в англійській мові)
5. Соціальне забезпечення старших . *Віра Лащук*

Модератори: **Лідія Черник** (в українській мові)
Анна Кравчук (в англійській мові)

ВИХОВНИЙ ПАНЕЛЬ

"НАШІ НАЙМЕНШІ ГРОМАДЯНИ"

1. Важливість іграшок і гор з національною тематикою у вихованні дітей ..... *д-р Олена Шанко*
2. Самопевність і самостійність в наших найменших ..... *мгр. Ірена Олексюк*
3. Двомовність у малих дітей ..... *мгр. Олена Хміляк*

Модератор .. **д-р Іванна Мартинюк-Річардсон**
Організатор панелю — **Марія Наваринська**

ПАНЕЛЬ МУЗЕЙНО-МИСТЕЦЬКОЇ РЕФЕРЕНТУРИ

1. "Що таке Музей?" ..... *Іванна Рожанковська*
2. "Українське народне та ненародне мистецтво й виставки пов'язані з цим". . *Любов Волинець*

Модератор ..... **Любов Волинець**

ПАНЕЛЬ ПРЕСОВОЇ КОМІСІЇ

1. "Бути чи не бути" — необхідність власного журналу для організації .. *Марія Дорожжінська*
2. "Спосіб і засоби інформації про діяльність СУА" ..... *Ірена Чайківська*
3. "Наше Життя", журнал загального зацікавлення ..... *Ольга Гнатейко*
4. Дискусія
Ведуча панелем ..... **Анна Максимович**

Продовження на стор. 21

XXI КОНВЕНЦІЯ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

У ЗНІМКАХ

Члени Екзекутиви СУА. Справа: Марія Савчак — голова, д-р Іванна Ратич, Ольга Гнатейко, Ліда Гладка, д-р Марта Хомяк — заступниці голови; Любомира Артимішин — секретарка.

National Board of UNWLA; Maria Savchak, President; Dr. Iwanna Ratych, Olha Hnatejko, Lidia Hladka, Dr. Martha Chomiak — Vice President; Lubomyra Arty-myshyn — secretary.

Екзекутива СУА, справа: Розалія Полчі — англійська секретарка, Олександра Кіршак — скарбничка, Марта Данилюк — фінансова секретарка, Ірина Куровицька — вільний член, Рома Шуган — вільний член. Референтки: Любов Волинець — мистецько-музейна, Ольга Тритяк — виховна, Ліда Черник — суспільної опіки, Анна Кравчук — стипендій, Ірина Чайківська — пресова. Голова Контрольної Комісії — Ірина Кіндрачук.

Newly elected National Board of UNWLA — fr. r. — Rosalia Polche — Secretary; Oleksandra Kirshak — Treasurer; Marta Danyluk — Financial Secretary; Iryna Kurowycka — Member-At-Large; Roma Shuhan — Member-At-Large. Chairmen: Lubow Wolynetz — Art & Museum; Olha Trytiak — Education; Lidia Czernyk — Welfare; Anna Krawczuk — Stipends; Iryna Czajkiwsky — Press, Irena Kindrachuk — chairman of the Auditing Committee.

Справа: Марія Квітковська — голова СФУЖО, Ляріса Шпон — заступниця голови президії XXI Конвенції.

From r.: Maria Kwitkowsky — President of UFUWO, Larisa Shpon — vice president of presidium of XXI Convention.

Справа: голова президії XXI Конвенції — Дарія Ярошевич, заступниця — Ляриса Шпон.

Chairman of the presidium of the XXI Convention — Daria Jaroshevych; vice president — Larysa Shpon.

Іванна Ратич — фінансова референтка звітує; на право Люїза Сакс, Лідія Бурачинська — почесна голова СУА, Iwanna Ratych — Financial Chairman reporting; on r.; Luisa Saks, Lidia Bura-chynska.

Зліва: Олександр Кіршак — скарбни-чка, Іванна Ратич — фінансова референтка.

Fr. l.; Oleksandra Kirshak — treasurer, Iwanna Ratych — Financial Chairman.

Панель культурно-освітньої референтури, зліва: Ася Гумецька, Лідія Гладка, Олена Мартинюк.

Culture panel; Fr. I; Asia Humecka, Lidia Hladka, Olena Martyniuk.

Панель культурно-освітньої референтури; зліва: Дарія Маркус, Ася Гумецька

Culture panel; Fr. I; Daria Markus, Asia Humecka.

Панель пресової комісії: Зліва — Ольга Гнатейко, Ірина Чайківська, Марія Дорожинська, Анна Максимович.

Panel of the Press Committee — fr. I.; Olha Hnatejko, Irene Czajkiwsky, Maria Doroczynsky, Anna Maksymowych.

Виховний панель. Зліва: Ірина Олексюк, д-р Іванна Мартинюк-Річардсон, д-р Олена Шанко.

Education panel; Fr. I; Iryna Oleksiuk, Iwanna Martyniuk, Dr. Olena Shanko.

Вдячні учасники-слухачі виховного панелю "Наші найменші громадяни"

Participants in the panel "Our youngest citizens".

Фото У. Любович

Закінчення зі стор. 17: ПАНЕЛІ

ПОНЕДІЛОК 23-ГО ТРАВНЯ 1987 Р.

ПАНЕЛЬ ЗОВНІШНИХ ЗВ'ЯЗКІВ СУА

Тема: Способи діяльності Відділів

1. Союз Українок і місцеві жіночі організації ..... *Надія Дейчаківська*
2. Союз Українок в місцевій політичній діяльності ..... *Марія Крамарчук*

3. Союз Українок і триваліші наслідки одноразових акцій ..... *Одарка Фіглюс*
4. Союз Українок на торговельному майданку (комерційному центрі) ..... *Марта Шмігель*

Модератор ..... **Марта Богачевська-Хомяк**

Доповіді прочитані під час панелів зберігаються в канцелярії СУА, а деякі будуть друковані в наступних числах "Нашого Життя".

ЛАСТІВКИ МОЛЯТЬСЯ

СЕСТРАМ ВАСИЛІЯНКАМ У 75-ЛІТНІЙ ЮВІЛЕЙ

Коли розквітають бузки і п'яніє у пахощах травень, думки ластівками злітають додому, до Зарваниці. І тоді душа розколює колись щедрою дитинства. А дитинство це тісно пов'язане із Сестричками з Вишнівчика. Так звали їх мої батьки, так з пошаною і любов'ю називали їх селяни.

Сестрички жили у монастирі Василіянок. Щоб туди дістатися, треба було пройти стежиною попри ріку Стрипу, перейти по діравому, дерев'яному мості, а тоді доріжкою під горбок, через городи аж до сестерських забудовань. Дітям ходити туди було заборонено.

Першою із Сестер Василіянок, яку пригадую, була Мати Наталія. Вона приятелька моєї мами, — як і мама, мала велику побожність до Матері Божої Зарваницької. Її іменем батьки назвали мою молодшу сестру. Мама учила нас молитися, а молитися послідовно і витривало, вчила Мати Наталія. І я молилася молитвою "Під Твою Милість", як били громи, і повітряна труба перелітала понад зарваницьким лісом, молилася "Ангеле Хоронителю", як індик напушив свої коралі і біг за мною, а радше за моєю червоною спідничкою. У День Першого Святого Причастя я дістала вервичку. І тоді вагітніли молитви, як назрівали події. Ми молилися, як польська поліція брала на допити батька, як більшовицькі вояки в'їздили в село, як несли селом до церкви чорні домовини невинно помордованих невідомими партизанами селян, і коли востаннє цілували одвірки рідної хати.

Як приїздила Мати Ігуменя зі Словіти до Вишнівчика, то найперше приходила до нашої церкви "на посіщення" до Матері Божої Зарваницької, а тоді складала чемностеву візиту о. парохові, мійому батькові. У неї звисав із шиї на груди на чорній оксамитній стяжечці важкий хрест з Розп'ятим Ісусом, а при поясі була причеплена довга вервиця. Ми пригинали одну ніжку, казали Слава Ісусу Христу. Мати Ігуменя гладила дітей по голівках, давала "святі" образочки, і тоді мама замикала двері до їдальні. Ці двері замикали також перед дітьми коли приїздили владики Іван Бучко, Никита Будка, о. ректор Йосиф Сліпий, чи стигматичка Сестра Міріям ЧСВВ, яку кликали Настуєю Волошин. За дверима їдальні скривався для нас таємний, недосяжний світ.

Сестер Василіянок шанували всі, бо це "божі люди", і навіть старий жид Абрамко з пошаною скидав капелюх і здоровив привітом "Слава Богу". Літом, коли батько їхав з господарями в поле, мама розказувала нам про своє дитинство, про суворий монастир у Підмихайлівцях, про гімназію Сестер Василіянок у Львові, до якої я напевно поїду вчитися, як виросту. Вечорами при нафтовій лампі читала нам з дитячих журналів "Наш Приятель", чи "Дзвіночок" про Сестер Василіянок за морем, про їхню ди-

тячу оркестру у Філядельфії в Америці, про сиротинець. І тоді та Америка виглядала такою дивною, далекою, неймовірною.

Восени захристиянка Сестра Меланія робила паперові квіти. З-під її вправних пальців виходили розкішні маки, волошки, шляхетні лілеї і тендітні рожі — це так, щоб прибрати престולי у церкві через зиму, заки розцвітуть квіти у городі на приходстві.

Мені було дозволено помагати Сестрі. Ми скручували фіолетний папір у кульку величини виноградини і, причепивши до тоненького дротика, мочили в розтопленій "каляфонії". Ягідки блищали. Тоді Сестра пов'язувала їх у грона, почіпляла зелені листочки і пишались китиці винограду! Ними прикрашувала вона колони головного престола, за якими на червоному оксамиті висіла чудотворна ікона Розп'ятого Ісуса.

В Зарваниці був садочок, тоді його називали захоронка. Я ходила до захоронки разом із селянськими дітьми. Нашою вчителькою була Мати Агнета. Вона вчила нас релігії, доброї поведінки, ми співали багато пісень і вчилися ручних вправ на фестин. Фестин переважно відбувався восени, бо тоді була гарна погода. Дуже добре пригадую пісню:

Ой поїхав ревуха
на море гуляти,
перевісив через плечі
сагайдак багатий.

Грай море, чорне море, біле море, Галаґірі...

Чомусь це галаґірі нам найбільше сподобалося і ми так голосно співали, що лісом аж луна неслася. За те ми діставали "штольверки", які Сестра купувала в кооперативі по одному грошові.

Мати Агнета вчила нас шанувати Бога і Україну. Після молитви, перед зайняттями ми співали пісню:

За Україну, за її волю,
За честь, за славу, за народ...

На одному фестині мені прийшлося говорити вірш Іванни Савицької: "Яка я щаслива, що я українка". В українському народньому вбранні, закосичена роменами, я гордо виголошувала слова. Оподаль польський поліцай бив нагайкою по глянцованих чоботах. Йому це зовсім не подобалося, але терпеливо вислухував, бо він був місцевий, а Сестер Василіянок шанували римокатолицькі селяни і навіть польські священники.

Весною Зарваниця купалася в квітах. Цвіли у лісі підсніжники, проліски, синя пшеничка і запашні фіялки. Я бігала з дітьми у ліс, щоб нарвати квітів до Божого Гробу.

У їдальні приходства, де під час відпусту обідало не раз близько 100 священників, сестра Моні-

ка почепила на стіні полотна і малює Божий Гріб.
— Анусю, поможи мені докінчити. Я мушу бути на Вишнівчику, розмалюй оце дерево.

Сестра присуває до стіни лавку, вказує на зелені фарби і пензлі. О, я дуже люблю малювати! Мені байдуже, що це, певно, мене хочуть позбутися з кухні.

Передо мною велике дерево. На цьому дереві на грубому мотузку висить Юда. У нього таке розкуйовджене волосся! Беру в руку пензель. Праворуч, ліворуч, праворуч, швидко, чим швидше, щоб не дивитися на Юду.

А коли у Великодню суботу батько співав Єрусалимську Утреню, і люди били поклони перед Божим Гробом, я поглянула на вистрашеного Юду і рішила, що як виросту, буду маляркою, як Сестра Монаха, але ніколи не буду малювати Юду, тільки Воскреслого Ісуса. У крилосі сиділи Сестри. Вони були такі схожі на ластівки! А ранком, коли ми бігли дивитися на гніздечко під стріхою, і з нього виставляли голівки ластів'ята, моя товаришка прикладала палець до уст і шептала:

— Бачиш, а я тобі казала, що і тут Сестрички моляться.

Перед відпустами було багато приготувань. На площі, коло церкви Сестра Меланія розкладала столик і цілими днями викроювала агнів і частички. Вона укладала їх рівненько на білій скатерті, щоб висохли на сонці. Нам, дітям, можна було їсти окравки. Ах, як вони смакували! Діти бігли селом від хати до хати, кликали одне одного і роїлися коло столика, як бджоли! Сестра Меланія також прасувала на престольні обруси і рушнички до чаші. Крохмал робила сама. Поучала нас як треба добре розбити муку з водою, а тоді рівномірно лляти на окріп і мішати, щоб не збілося в кульки. До цього виспала пучку "синьки", і з тієї мішанини виходив прозорий, ледь голубий, запашний плин. Цим плинном Сестра насичувала приготовані речі. Вона брала одну річ і клала на столику. Тоді роздмухувала у залізку жар і обережно прикладала його на вибрану річ. З-під залізка виходили без однієї зморшки монаші капки, церковні скатерті, а деколи, як був час, священичі ковнірі. Такий ковнірець мама дбайливо причіпляла до батькової "кольоратки", яку сама вигаптувала срібними нитками полтавським узором, — бо священик завжди мусить бути прикладно вдягнений...

У 1939 році я жила у Львові і ходила до Рідної Школи при вулиці Мохнацького. Помешкання мого вуйка, посла Володимира Кузьмовича, було недалеко вулиці Длугоша, де містився гуртожиток і гімназія Сестер Василіянок. По дорозі у школу я заглядала у завітчаний город за високою огорожею і таємний вхід до будинку, які тоді були для мене ще недоступними. Однієї ночі в березні шаліла у Львові

польська боївка. Вулицями міста несли домовину, як символ похованої Закарпатської України, нападали на українські крамниці і били працівників. Крізь відкриті вікна кам'яниці ми чули брязкіт скла, образливі слова і крик студенток гуртожитку. Польська боївка знищила будинок, повибивала вікна у гімназії Сестер Василіянок.

14-го жовтня на свято Покрови випав у Зарваниці перший сніг.

— Це палець Божий, говорили люди.

Кілька днів пізніше у село вмаршувало більшовицьке військо. У монастирі на Вишнівчику залишилися декілька Сестер. Деякі виїхали до Словіти, інші до родини.

В 1941 році прийшла німецька окупація. Тоді Сестри знову повернулися на Вишнівчик. Матері Агнетина вже не було, захоронку провадила Мати Магдаліна, а я допомагала їй. В той час Митрополит Андрей Шептицький оголосив, щоб матері приводили до св. Причастя 3-річних дітей. Такий великий день відбувся у Зарваниці. Батько запричащав 60 малят.

За солідну поміч у садочку я одержала від Матері Магдаліни молитовник, який як святощі зберігаю до сьогодні.

І знову насувалася небезпека. Мати Магдаліна виїхала до Словіти, садочок перестав існувати. Прийшов березень 1944 року. Більшовицькі війська розторожили німецьку непереможну армію, і фронт наближався до Тернополя. До села доносилися гарматні стріли. Батько рішив зберегти Чудотворні Ікони, заховати їх у церкві. Коло престолу св. Миколая у приготований сховок поклали ікони Матері Божої і Розп'ятого Ісуса завинені у полотно і оксамит та закрили кам'яними плитами.

— Чей переховаються...

У церкві було темно і тихо. П'ять осіб, п'ять свідків важливого моменту: Батько, Сестра Меланія, церковний старший брат Петро Кушнір і я. Церква здавалася такою великою і такою порожньою. Свідомість, що поховано ікони і таємниця, що нікому не можна сказати, де їх заховано, видавалися нестерпними. На другий день вранці, 8-го березня ми востаннє цілували одвірок приходства. З молитвою на устах та глибоко захованою таємницею я з батьками і родиною покидала подвір'я щедрого дитинства.

У широко відкритих воротах залишилася ластівкою Сестра захристіянка, Меланія.

На рідних землях життя Сестер Василіянок не було легке. Переживати 3 відмінні окупації, достосувати своє монаше життя до змінливих ситуацій режиму було виснажливе, а подекуди і неможливе. Однак Сестри Василіянки не заломлювалися. Якщо не явно то потайки виконували свої монаші і національні обов'язки, виправдуючи своє життя тим, що вони "Божі люди".

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ
203 SECOND AVENUE
NEW YORK, NEW YORK 10003

*Відкритий п'ять днів на тиждень
/крім понеділка і вівторка/
від год. 1 — 5 по пол.*

ВІДЗНАЧЕННЯ ФУНДАТОРІВ І НОВИХ МЕЦЕНАТІВ 3-ПОМІЖ ВІДДІЛІВ І ОКРУГ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Під час XXI-ої конвенції Союзу Українок Америки, яка відбулася 23-25 травня 1987 в Клівленді, Огайо, відзначено вперше відділи СУА, які стали фундаторами Українського Музею, склавши пожертви на суму 5 тисяч дол. і більше. Також відзначено Відділи і Округи СУА, які стали меценатами Музею в часі від останньої конвенції (1984 року). Фундатори одержали дереворіз "Папороть" Якова Гніздовського, а меценати — дереворіз "Мадонна" Мадея. Ці відзначення вручили почесна голова СУА, Іванна Рожанковська і голова Управи УМ, д-р Богдан Цимбалістий.

Перед врученням відзначень голова Управи сказав вступне слово, яке в скороченні друкуємо тут: "В українській суспільності у вільному світі твориться багато установ, ініціюється чимало акцій, організується комітети, часом по кілька для цієї самої мети.

Все це є виразом глибокого неспокою, який впливає з турботи за дальшу долю нашого народу, з розчарувань з приводу невдач у визвольних змаганнях і наших зусиллях та акціях у вільному світі.

Цей неспокій і турбота породжує бажання щось робити, далі змагатися, що само в собі є доказом нашої живучості, динамічності нашої нації і нашої — так би мовити — невмирущості. Ми не здаємося та далі пробуємо змінити нашу долю.

Дуже часто бракує нашим акціям скоординованості, концентрації зусиль, щоб уникнути дублювання і тим самим марнотравства наших зусиль і ресурсів. Тому серед нас є стільки різного роду проголошувань, апелів, але після початкового ентузіазму — почини завмирають. Наше життя сповнене різними фікціями і півфікціями, тобто установами і комітетами, які існують тільки на папері.

Союз Українок Америки становить тут виняток. Коли СУА починає якусь акцію, то веде її послідовно довгий час і тому майже завжди успішно, чи це буде стипендійна акція, чи безперебійне видавання свого журналу "Наше Життя" впродовж понад 35 років, чи заснування і вдержання Українського Музею в Нью-Йорку.

Оголосити в пресі заснування музею — це ще найлегше. Але подбати, щоб той музей розвивався, щоб відповідав усім вимогам сучасного музейництва, тобто щоб кожний об'єкт був досліджений, описаний і скаталогізований, щоб він був забезпечений перед знищенням, чи це під впливом вологості,

гарячі, світла чи мікроскопійних комах, щоб цей музей притягав відвідувачів, щоб він був відкритий щодня, щоб преса відновувала його програми, а його каталоги ставали важливими документами в дослідках нашої історії і культури, щоб врешті американські фундації і урядові агенції давали йому допомогу — все це вимагає великих фінансових зусиль і фаховости.

Український Музей в Нью-Йорку міг такий рівень здобути у великій мірі завдяки постійній підтримці від СУА. Ми мали цю підтримку від Головної Управи, від Округних Управ і від Відділів. Зокрема я хотів би підкреслити великий внесок до розбудови Музею самої голови СУА, Іванни Рожанковської. Вона була головним ініціатором заснування Музею, вона його інавгурувала в 1976-му році, а опісля служила в Управі, першим заступником голови, перш за все своїми порадами і рекомендаціями, які виявляли рідке серед нас розуміння роботи Музею, важливості його ролі і його можливостей та обмежень. Як голова СУА вона постійно апелювала до відділів і членок СУА піддержувати Музей, знаючи, що він є тривалим здобутком не лише Союзу Українок, але усієї нашої громади. До речі, подружжя Рожанковських належить до найщедріших жертводавців на Музей. Дотеперішня сума їх пожертв дійшла до понад двадцятьох тисяч дол.

Майбутнє Українського Музею залежатиме у великій мірі від того, чи він матиме також підтримку від широких кіл нашого громадянства. Дотації від американських агенцій і фундацій залежні від того, скільки українська громада складає, бо це є мірилом того наскільки вона дорожить цією установою.

Хоч більшість членів і жертводавців походять з-поза кіл членства СУА, така установа потребує мати зорганізовану підтримку. Саме членки СУА вважають своїм обов'язком не лише самим жертвувати при різних нагодах на Музей, але спонукувати інших, організувати збірки, влаштовувати спеціальні імпрези з прибутком призначеним для УМ.

Без перебільшення можна сьогодні сказати, що заснуванням Українського Музею в Нью-Йорку, осередку Об'єднаних Націй, політичному, культурному, економічному і туристичному центрі усього світу, та його вдержанням на доброму професійному рівні, Союз Українок Америки записав окремий розділ в історії української громади в Америці.

Фундаторами УМ стали наступні відділи:

28-ий Відділ — Ірвінгтон, Н.Дж. .... 5,000.00 дол.
64-ий Відділ — Нью-Йорк ..... 5,625.00 дол.
67-ий Відділ, Філадельфія, Па. .... 5,400.00 дол.
86-ий Відділ, Ірвінгтон, Н.Дж. .... 5,000.00 дол.
119-ий Відділ, Йонкерс, Н.Й. .... 5,760.00 дол.

Новими меценатами стали:

7-ий Відділ, Акрон, Огайо ..... 1,345.00 дол.
10-ий Відділ, Філадельфія, Па. .... 1,004,50 дол.
18-ий Відділ, Пассейк, Н.Дж. .... 2,250,00 дол.
38-ий Відділ, Денвер, Кол. .... 1,069.00 дол.
40-ий Відділ, Алентавн, Па. .... 1,000.00 дол.

61-ий Відділ, Випані, Н.Дж. .... 1,100.00 дол.
65-ий Відділ, Нью-Бронсвік, Н.Дж. .... 1,350.00 дол.
66-ий Відділ, Нью-Гейвен, Кон. .... 1,684.00 дол.
71-ий Відділ, Джерзі Ситі, Н.Дж. .. 1,138.00 дол.
75-ий Відділ, Мейплвуд, Н.Дж. .... 1,685.00 дол.
89-ий Відділ, Кергонксон, Н.Й. .... 2,337.00 дол.
106-ий Відділ, Гартфорд, Кон. .... 1,622.50 дол.
116-ий Відділ, Ірі, Па. .... 1,357.00 дол.

Округа Огайо ..... 1,884.00 дол.
Округа Південний Нью-Йорк ..... 1,950.00 дол.

В підсумку 44 відділи і 6 Округ є меценатами Українського Музею і 5 відділів стали його фундаторами.

ПОЖЕРТВИ НА БУДІВЕЛЬНИЙ ФОНД УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ

2000.00 дол. — Федор Капуста;
1000.00 дол. — 61-ий Відділ СУА;
500.00 дол. — Ольга і Микола Павлови;
354.00 дол. — 89-ий Відділ СУА;
250.00 дол. — Євгенія Рубчак;
125.00 дол. — 82-ий Відділ СУА;
по 100.00 дол. — Стефан і Надія Гробельські, Стефа і Павліна Олексіви, Мирослав і Люба Прокопи, Юрій Макар;
по 50.00 дол. — Катерина Миско, І. і А. Хоманчуки, д-р Роман і Стефанія Барановські, Ярослав Дацьків;
40.00 дол. — Євгенія Плєскачевська;
по 25.00 дол. — Іван і Ольга Денисенки, Данило і Галина Слободяни, Марійска Дружина, Антін Чубак;
по 20.00 дол. — Софія Щербан, д-р Ляшевич, д-р Микола Крижановський, Зеновія Гулей, мгр. Роман Равлюк, Павліна Дереш;
по 10.00 дол. — Наталія Миколаєвич, О. і Р. Винники, Г. і Р. Чухевичі, О. Ленєць, д-р І. і Л. Гури, Ольга Оршуляк, М.Д., Стефанія Чорній, Зеновія Ковальська, Петро Войтович, Дмитро Стасюк, Юліян Філь, І. і Р. Бобяки, Мирослава і Богдан Кондри, Микола Аврамчук, Меланія Кокорудз. Галина Хамула, Марія Тхір, Катерина Турчин, Антін і Анна Житинські, Дарія і Іван Барони, Іванна Вовк;
по 5.00 дол. — Анна Оприско, А. Білан, Дмитро Кузів, Богдан і Наталія Котик
1.00 дол. — Е. Попович;

ПОЖЕРТВИ НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ

500.00 дол. — Микола Дзядів;
300.00 дол. — 73-ий Відділ СУА;
150.00 дол. — Петро і Христина Бойчуки;
по 100.00 дол. — Роман Ільницький, Тарас Стефурак, д-р Роман Кульчицький, Володимира Брикович, 22-ий Відділ СУА, 121-ий Відділ СУА, Саммин Готел;
по 50.00 дол. — Євген і Марія Цибики, Марта Рудик, Стефан Качуба, Галина Логуш-Кастл, Іванна Благий, Олена Карпак, Марія Марусяк;
40.00 дол. — д-р Михайло і Оксана Білики;
по 25.00 дол. — Микола Симчич, Ада Кулик, д-р Осип Данко, Іван Качмарик, Стефан Гук, Володимир Клебович, д-р Ярослав і Ярослава Панчуки, д-р Йосиф і Володимира Тєслюки, Павло і Евдокія Боднаренки, д-р Борис і Ірина Філіпчачи, Марія Андрейко, Анна Гувер, Лев і Ірина Кушнірі, Павло і Анастасія Шандруки, Юрій і Оксана Мельниковичі, Христина Блаженко, Богданна Михайлів, д-р Роман Богонович, Володимир і Лісбет Грицковьяни, Ольга Керницька, Варвара Шо;
по 20.00 дол. — Оксана Колєсніченко, Володимир Фенканін, Марія Герус-Мартюк, Зенон Михалєвський, Юліян

Дутко, д-р Володимир Когутяк, Андрій і Катерина Буки, д-р Богдан і Марта Цимбалісті, Андрій Цибульський, Ольга і Микола Курчаки, Михайло Куріляк, Роман і Люба Раковські, Марко Явдошин, Анна Герасименко, Мирослав і Марта Кравси, Софія Головка, Володимир і Олена Шиприкевичі, Зіновія Квіт, Рем Багавтдинов;
по 15.00 дол. — Василь Грибик, Денис Кузьмович, Марія Капліста;
по 10.00 дол. — Володимир Черевко, Ольга Ласка, Подружжя Микола Черевайко, Марія і Іван Гумовські, Аліна Олексин, Ольга Лінник, Роман Рак, Лука Савчинєць, Богдан Калавур, Татіяна Богачєвська, мгр. Богдан Олєш, Йосиф Човник, Анна Радович, Орєст Питьо, Ірина Благітка, Олександр і Донна Яворські, Іванна Петик, Елісавєта Кузан, Євген Мороз, Марта Цибик, Михайло Ортинський, Іван і Марія Кмити, Олександр і Ірина Михалюки;
9.00 дол. — Школа св. Луки — 2-га клєса
по 5.00 дол. — Стефанія Кондура, Галина Мірчук, Анастасія Жилавий.

ПОПРАВКА

В січєвому числі "Нашого Життя" появилєся помилка: Повинно бути:
Замість квітєв на свїжу могилу бл.п. Ольги Качмарської, складає 50.00 дол. на Український Музей в Нью Йорку, Анна Рудик.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ

Замість квітєв на могилу бл.п. мгр. Романа Й. Цєгельського родина і приятелі зложили на Будівельний Фонд Українського Музею в Нью Йорку: **200.00 дол.** — Ірина Кашубинська, **100.00 дол.** — Микола і Люня Гірняк, **по 50.00 дол.** — Алла Бараболяк, Яро і Оля Цєгельські, Овен і Надя Цєгельська-Кідд, Олег і Марійка Кальба, Ася і Ксеня Роцаковські, Євгенія Ратич, **по 30.00 дол.** — Сергій і Агата Долгі, Стефан і Марія Скробач, Антін і Ярина Шєпіс, **по 25.00 дол.** — Лєся Волошин, Іван і Наталія Бачинські, Ася Гривнак, Богдан і Оля Кальба, Василь і Олена Папіжі, Ярослав і Дарія Ратичі, Гайнріх і Марія Штайгаєни, Євген і Ольга Філіповичі, Василь Камінський, Мирослав і Ірена Прийми; **по 20.00 дол.** — Роман і Ірена Татарські, Маріян і Ірена Гавури, Юлія Вертипорох, І. і д-р Д. Войтини, Ольга Городиська, Євген і Марія Долгі, Михайло і Ірена Іваницькі, Мирослав Кальба, Орєст Кальба, Орієс Лончина, Остап і Марта Квіт-
Продовження на ст. 35

OUR LIFE

Monthly, published by Ukrainian National Women's League of America

---

VOL. XLIV

JUNE 1987

Editor: Marta Baczynsky

REMARKS OF MARIA SAWCHAK

NEWLY ELECTED PRESIDENT OF UNWLA, AT THE BANQUET OF THE XXI CONVENTION, MAY, 1987.

I would like to thank the delegates for their support in electing me the president of UNWLA. This not only indicates trust, honor and privilege, but brings with it a tremendous responsibility. To head an organization such as UNWLA with a membership of 4,000 within 121 branches, is a job which can only be carried out with the help of the members of the Executive Council, the National Board, with the cooperation of all members of our organization and with the very significant help of our Ukrainian community.

Although the fundamental goals of our organization, as stated in our By-Laws have not changed since the inception of UNWLA in 1925, there have been many political, social and economic changes in the world. We therefore must implement new methods to support our position, especially that of our nation. We must look to our people who live in the free world, to those in our native Ukraine, to those incarcerated; UNWLA has always worked with the aim of helping our nation.

Members of UNWLA are women of different ages, of different professions, from different social and economic spheres of our communities and whose roots are from different regions of Ukraine. Their backgrounds reflect the various stages of immigration which have enriched this country. Among them are those whose parents, grandparents or great-grandparents came to the United States as immigrants, yet who have not lost their indentifying link with their heritage. Yet there are people from the last phase of immigration whose efforts were totally devoted to securing material benefits and neglecting their obligations of national responsibility. However, as in the past, so today, many of their children and grandchildren feel a need to find their roots.

For many of the early immigrants the Ukrainian community was an extension of their family circle, where they could find warmth and solace. With great emotion we read the memoirs of Olena Lotocky, a former president of UNWLA, where she describes how the members of the first branches of the organization came to meetings, bringing their children with them, because there was no one to care for them at home. How strong was

their need to be a part of this group, to join in communion with their fellow Ukrainians.

The Second World War brought the political immigration to the free world. They too had to secure a livelihood. Years passed and now we have a generation of women and girls born and raised on this continent whose needs for organizational activity and participation in organizations varies.

The aims and programs of UNWLA throughout the years were such that they served as a magnet to women from various backgrounds. Today, it is not only important to continue this work but it is imperative to bring in new members, to bring in the younger generation in order to develop new ways and new methods which can be implemented to realize our goals.

One of the most prominent characteristics which guaranteed UNWLA its popularity was its internal program which gave the membership an opportunity to learn more about Ukrainian history and culture and at the same time nurtured a feeling of identification, love and pride in their heritage. We must pay attention to the cultivation of our language, so that our literature, our press, our written word is accessible and understandable to all our members. It is important today, particularly in the English speaking branches to urge the younger women to learn to speak Ukrainian, since our language in Ukraine is falling victim to russification.

The second prominent characteristic is the organization's relations with the external world. We are witnesses to the defamation of our good name, to the falsification of historical records and to the erroneous interpretation of historical facts. To set the record straight in all these cases thorough knowledge is essential. In effect, we are representatives, in every act and word, of our nation and what it stands for and we must strive for that excellence.

We are very lucky to live and work in this free land — the United States of America. Here, we are given the freedom to act on the behalf of our native land, the land which will forever remain our spiritual home.

To reap success, work for the community cannot be a burden. A feeling of good will, mutual respect and

COMMUNICATING THROUGH BARRIERS

"Communicating Through Barriers" — a panel discussion on Friday, May 22, 1987 kicked off the XXI National Convention of UNWLA in Cleveland, Ohio. The moderator was Martha Bohachevsky-Chomiak.

This panel discussion marks the kick-off for the twenty first triennial convention of the Ukrainian National Women's League of America. I shall stray from the usual panel format and introduce our panelists as a group, so that the flow of their comments would not be needlessly interrupted by my introductions.

But first let me answer a question which some of you may have and which is probably foremost in the minds of our panelists, who came here because of the dedicated and gracious work of Nadia Deychakivska. The question is: why should our organization, which is not well known beyond its own membership, sponsor a discussion on COMMUNICATING THROUGH BARRIERS. Yet, upon closer reflection, the topic is actually a natural one for our organization.

The Ukrainian National Women's League of America was established sixty four years ago as a fusion of women's organizations of Ukrainian immigrants in the major industrial centers of the United States. These women felt a need for an organization which would make their voice heard in their community, in their country, and in the homeland they left behind. As immigrants, part of the working class, the Ukrainian women could not readily indentify with the vision of organized American women of feminism and the struggle for equal rights. Sixty years ago Ukrainian women were not yet a part of the American community. But they shared the underlying American dream, on which the hopes of the American women activists were built — equal opportunity, equality in the chances open to all, justice for every person. But they had in mind more than equality.

Implicitly, the immigrant women adhered to the principle that equality accepts heterogeneity, that equality predicates differences, that acceptance of equality for all means the recognition of the value intrinsic in the other. They felt, although they were not able to say so in so many words, that the recognition of equality brought

---

understanding is essential. We can create and maintain this beneficial atmosphere within our organization.

I thank you for electing me to this post. I ask for your help, of those who are here today and of every member of our organization. I know that days of hard work, problems and trials lie ahead, but with cooperation and good will nothing is impossible. Thank you.

(Free translation from Ukrainian)

along the acceptance of the value of the different culture. To be equal means to recognize the worth inherent in your distinctiveness, not to make you be like me. Equality is the acceptance of the other, not the fusion of one into the other.

Women were neither educated nor leisured to engage in articulating these niceties. Generally, they turned to the tasks at hand, doing the job that had to be done, and fighting the battle that they felt had to be fought.

Whatever the society from which the women came, the tasks facing them were always the same: to care for those needs which society tended to overlook, such as welfare, health, child care, and like; while at the same time claiming equality within their own society.

Facing that dual task, — of caring for others and struggling for their own equality — while carrying the traditional dual burden of care of the family as they worked for that family's support, few women had the leisure or the inclination to recognize the other groups of women engaged in the same work, struggling toward a similar goal but along different paths.

Cleveland had been in the forefront of initiating the Decade of the Women, with the International Conference of 1973. What emerged clearly from the discussion in Cleveland and later was that the women's movement was multi-faceted and that it was interconnected through women's concerns. The whole decade, from Cleveland to Nairobi, underscored that women work through their communities, are fashioned by them, and tend to use their terminology. Thus women are often not aware of the similarities linking them in their very differences. A sisterhood is as powerful as a brotherhood — it exists only where there is recognition of the equality of the individual despite, or even because of the differences among us.

Cleveland has been in the forefront of the recognition of the individual communities that make up our cities and our country. Cooperation, not cooptation has been the guiding principle of this metropolis, which is composed of various communities, each pursuing the original American goal of a good life, with equal opportunity for all. Neither the women's organizations, nor women engaged in various professions create or wish to create a separate ghetto. Within the last generation the silence of women on women's and community affairs has been broken and the isolation of women overcome. Women participate fully in the affairs of the community and to the country. But that does not mean that we, as women, have nothing to say of value to the community. Precisely as women and as members of our communities we realize the need to recognize not only the worth of all communities, but the compelling need for these communities to communicate with each other, through

whatever cultural, societal, historical, or natural boundaries and even despite artificially constructed barriers.

With that goal in sight the Ukrainian Women's League of America invited women active in various aspects of the Cleveland scene to address issues which are of concern to us. We have no intention of discovering new verities, or of solving old problems. In fact, we are wary of solutions, for they are often the problem. Our goal tonight is to call attention to our work and to keep the channels of communication open. Perhaps we will even open up new lines of communication.

It is for this purpose that we have, as you see, gathered this illustrious group of people.

Mareyjoyce Green, as Coordinator of the Women's Comprehensive Program at Cleveland State University has been in the forefront of bringing academia closer to the community. Not only has Professor Green initiated programs responsive to the changing needs of the community, but she has been bringing together different communities to enhance their understanding of each other. She has played an important role in bringing Cleveland's ethnic women together, a role which brings her to Washington so others can learn from her expertise. She is also visible in initiatives to foster international cooperation and understanding, as witnessed by her recently being part of the official US delegation to China and West Germany. All this, because her interest in sociology, especially of gender, education and social stratification led her to develop more effective ways of encouraging non-traditional learners to enter college, and especially of helping women take full advantage of the educational opportunities available to our communities. Through the development of a project on the oral history of ethnic women in Cleveland, Dr. Green has become even yet better known in our community.

Denise Knecht, a distinguished lawyer with a special interest in questions of discrimination, employment law issues, common law practice and fair labor legislation, as President of the very influential Women's City Club of Cleveland, has continued the tradition of responsible involvement in community work of women who are conventionally not considered part of the "working politicians." Yet the work of the volunteer organizations is often the critical element in the success or failure of major political and social movements. Mrs. Knecht is a true power broker, mobilizing the community and educating it. A moving force in the revitalization of the city, she is also the author of *The Pocket Guide to Cleveland*.

As Director of one of the largest public urban libraries with experience and service on the national scale, Dr. Marilyn Mason serves both as a keeper of the varied heritage of Cleveland groups and as a disseminator of key information beyond the whole Cleveland community with stress on the role of the Federal government in library information service. The power over the past and over the present, hence the influence over the future is vested in Dr. Mason as she supervises, and plans the work of the major national resource, the city library, and

develops key programs using advanced modern technology to preserve the past.

Karen Hiatt's career intersect educational and professional training; journalism, including cutting-edge video tape recording of family history; ecological and health concerns. As President of the League of Women Voters of the greater Cleveland Area, she personifies an organization that gently but forcefully and persistently revolutionized American society, broadened the electoral base and directly influenced the course of political development of our country. The League of Women Voters helps ensure that the right to vote, for which our predecessors struggled hard and persistently, is not only a right but a wide practice. Only an effective constituency can make a dream, a plan, a hope, into effective policy. Karen Hiatt knows how to make that happen and her experience can serve as a model for many of us.

Clare Rosacco, despite her youth, has already had a varied and illustrious career and is obviously a young woman going places. She helped prepare the ground for Presidential debates and now she not only speaks for the Mayor, she advises him and is a key member of the political power that fuels the whole life of the United States, its cities. It is the functioning of the local government, responsive to the genuine needs and wishes of the people, and responsible to them, that makes the United States so different from other countries, and so democratic.

Zina Vishnevsky, a representative of the fourth estate, an excellent example of the new visibility of women, is not only a reporter of the news. She molds public opinion, fashions it and educates it by keeping it informed of current events. She is a producer and program host on Cleveland's Public Radio station, where much of her news coverage is devoted to racial and ethnic understanding. Her documentary on the Ukrainian famine won the Press Club/Sigma Delta Chi Award for Excellence in Journalism and an award from the Radio-Television Council of Cleveland. Last year, in preparation for the trial of John Demjanjuk, she traveled to Israel with funds provided by the American Jewish Committee and the Ukrainian National Association. Zina calls herself the product of a mixed marriage — her Russian father was a doctor who worked for the British Red Cross in the DP camps in post-World War II Germany. Her mother is Lithuanian and Zina herself grew up in a racially mixed community in Ohio. Her topic reflects her life — *Overcoming Stereotypes in the News Media*.

The experiences and the work of these women illustrate the broad range of interest of our own members, and the packed audience, peppered with so many men, shows that our focus is not just women, but women as a force in the community.

We had a chance to listen to six different speakers, each illustrating a facet of the same issue: the integration of women into community life and the recognition of the similarities among the different organizations and com-

munities. For us, women of Ukrainian origin, there remains yet another barrier that we did not discuss tonight. So frequently Ukrainians are viewed as a single-issue constituency, and naturally Ukrainian women speak up on issues closest to our hearts. Tonight, we did something slightly different. We began the discussions of our Convention with a topic that placed us, Ukrainian women in the United States, within the context of our broader American community. We dealt with issues which stressed how closely our concerns are intertwined with the concerns of women and with the citizens or our country. Tonight, we chose to stress that we are not a single issue constituency, that our interests, our deliberations are part of the whole world we inhabit and share with others. Tonight, we saw that there are no barriers when our concerns are openly addressed. And that, friends, is the way to begin the convention that will set our agenda for the next three years.

BERN, SON OF MIKULA — rediscovered

As the Millenium of Ukrainian Christianity approaches, different activities and ways of commemoration of this event are being undertaken.

I would like to express my own suggestion after just having re-read a book authored by Marie Halun Bloch and published by Atheneum back in 1972.

Bern, Son of Mikula, written for young adult audience unfolds the panorama of the day-to-day life of the people of Kiev in the 10th century A.D. The main character of this story is a young boy, Bern, whose name appears in the Nestor's Chronicles while describing the 968 siege of the city of Kiev by the nomad tribes called Pechenihs.

Being a crossroads of commerce, Kiev of the Princess Olha time was on the threshold of a splendid future. It was an exciting place in which to live and it is an exciting experience to read this historical novel.

The author re-creates the atmosphere of this era so convincingly that it becomes obvious that very serious and thorough research has been done by her, including several trips to Kiev. The writer's meticulous research combined with her creative imagination, very appropriate style and Edward Kozak's illustrations result in a true gem recommended not only for youth but for the adult readers as well — especially those who do not read Ukrainian and are looking for easy and enjoyable reading on the Kievan period of our history.

The reader will become familiar with the workshops of artisans, the social structure, the philosophy of life of the Kiyans (often contrasted with that of the Nomads) — their customs, their pride, their tolerance to the new Christian faith, the status of women, some of the pagan religious traditions, and innumerable other details. The reader will also meet, in person, Princes Olha, in her older years, get a glimpse of her wisdom and be awed by the architecture, since a beautiful Chirstian church is being built, for Princess Olha, at that moment of history.

BRANCH NEWS!

Mrs. Olga Alvino, cultural chairman of Branch 35 of the UNWLA, with the cooperation of Mr. Rudolph Bold, Head Librarian of the Ozone Park Library in Queens, NY, helped to bring the film "Harvest of Despair" to be first shown to the general public in a Public Library in the New York area. Mr. Bold, through his cooperation with Mrs. Alvino, helped to introduce Ukrainian arts and crafts to the general public in the Ozone Park area of New York City. Because of the favorable response to these exhibits, Mrs. Alvino contacted other libraries in the Queens branch system. Through her efforts the film "Pysanka" was shown and demonstrations of Ukrainian Easter eggs were given in various libraries. Mrs. Alvino was commended by Deputy Director Librarian Mr. Kenneth Sivulich for her outstanding community work. In view of the positive response of the community to the work of Branch 35, members of the Branch are planning to expand their cultural activities and their program.

AWARDS

Natalia Livycka-Cholodna, author of *POEMS, OLD AND NEW*, published by Ukrainian National Women's League of America, 1986, was one of the recipients of an award for the best literary work in 1986 from the Antonovych Foundation. Her co-recipient, historian Bohdan Krawchenko was honored for his scholarly work, in English, dealing with the social changes and national awareness in Ukraine during the 20th century.

The presentation of awards took place at the Ukrainian Institute on May 11, 1987.

By being carried, in imagination, back into that time and by getting intimately acquainted with ancestors, I know not of a better way to prepare oneself for the grand spiritual celebration of the Millenium.

Thank you, Marie Halun Bloch, for the *Bern, Son of Mikula*.
Nadia Deychakiwsky

THE UKRAINIAN MUSEUM

A CULTURAL EXPERIENCE

SEASIDE FETE III

It was a hot day in the city but for many guests attending "Seaside Fete III in Spring Lake, NJ, the cool breeze off the ocean was but one more pleasant bonus in an afternoon which offered good food and music in the company of friends.

The luncheon, served buffet style, offered such entrees as lobster newburg, an array of cold cuts, tempting salads and desserts. Accompanying this nautical fare, the Oles Kyzyszyn Trio kept a light tempo with easy-to-listen-to music. Katria Oranska Petyk was featured dur-

Father Mawrykyj Popadiuk, Maria & Julian Baczynsky, Dr. Bohdan & Marta Cymbal-isty, Iwanna Rozankowsky.

Зліва: о. Маврикій Попадюк, Марія і Юліян Бачинські, д-р Богдан і Марта Цимбалісті, Іванна Рожанковська.

The affair, sponsored by the Ukrainian Museum in New York was held at the elegant Warren Hotel in Spring Lake. A cocktail reception launched the event. Guests were treated to an exhibition of art work, featuring sculptures created by Anya Farion and paintings by artist Ilona Sochynsky-Schpyrykevich.

ing the entertainment program, offering her vocal renditions of popular Ukrainian songs and Broadway show tunes.

The minstress of ceremonies for the afternoon's event was Marta Kebalo.

Fr. 1.; Jaroslaw Horodeckij, Ewhenia Triska, Maria Savchak — President of UNWLA, Lubomyr & Lydia Hladky, Ulana Liubovych.

Зліва: інж. Ярослав Городецький, Євгенія Тріска, Марія Савчак — голова СУА, Любомир і Лідія Гладкі, Уляна Любович.

Illona Sochynsky Schyprykevich and Anya Farion — artists, whose works were shown during the Seaside Fete, together with Marta Kebalo, mistress of ceremonies during the event. Sculpture — work of Anya Farion.

Зліва: Ільона Сочинська і Аня Фаріон — мисткині, яких виставка відбувалася під час "Товариської зустрічі над морем" та Марта Кєбало — яка веде програму. Скульптура Ані Фаріон.

The Seaside Fete is well on its way to becoming a tradition as a cultural and social affair every Spring, as well as a successful fundraiser for the Ukrainian Museum. Its idea originated with Mr. Julian and Mrs. Maria Baczynsky of New York. With their continued help and organized with the benefit of the expertise of select members of the Museum staff and Fundraising

Committee, the Fete has become an eagerly anticipated "happening" on the greater Ukrainian American community calendar. The beautiful setting, the easy going style and the friendly and casual atmosphere is the hallmark of each affair.

The Ukrainian Museum is in the process of initiating a capital fund raising campaign for its proposed new building. Seaside Fete III enriched this program by \$10,000 in donations and pledges.

*Katria Oranska Petryk, vocalist.
Катя Оранська-Петик співає.*

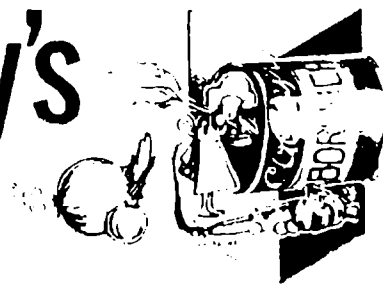
IN GRATITUDE.....

Branch 32, Ukrainian National Women's League of America, based in Irvington, NJ, would like to commend Lydia Bokalo, Maplewood, NJ, for her assistance in translating over 100 notes and letters received from Ukrainians in Poland, Ukraine and Brazil. Branch 32, an English-speaking branch of UNWLA, has sent over 600 packages of clothing to needy orphans and widows in Ukrainian communities. Without the valuable contribution of Lydia Bokalo, our members would be unable to comprehend the messages and greetings which were sent in response to our donations of clothing. Thank you, Lydia Bokalo!

---

cooky's corner

One of the favorite summer fruit are peaches - luscious, mouth watering peaches. Of course, being calorie and nutrient conscious, one should devour a peach as it stands. But to a cook the peach is a source of endless fascination, the result of which is an irresistable peach-raspberry pie.

INGREDIENTS

2 cups all-purpose flour
dash of salt
1 stick (4 oz.) sweet butter, cut into small pieces
1/4 cup vegetable shortening
6 cups peaches - sliced about 3/8 inch thick
1/2 cup sugar
1 teaspoon sugar
2 teaspoons instant tapioca or corn starch
1 cup fresh raspberries
1 egg, beaten
(a prepared pie crust can be used if desired)

METHOD

1. In a large bowl combine flour and salt. Cut in the butter until the mixture is like coarse crumbs. Add shorten-

ing and 1/4 cup ice water. Form the dough into a ball, divide in half and flatten into large circles (6 to 7 inches). Wrap in plastic or wax paper and refrigerate for at least 1 hour.

2. Preheat the oven to 450°. In a large bowl combine peaches, sugar, lemon juice and tapioca or corn starch (dilute corn starch with 1/4 cup water).

3. On a lightly floured surface, roll out one piece of dough and fit it into a 9 inch pie shell, leaving about 1/4 inch overlap. Roll out the second piece of dough to twice the size (about 14 inches).

4. Add the raspberries to the peaches. Mix well. Add this filling into the pie shell. Do not add the juices. Place the second piece of dough circle on top and press gently to seal. Trim edges, leaving 1/2 inch over the rim.

5. Cut several stem vents in the top of the dough. Brush dough with beaten egg and sprinkle top with a tablespoon sugar.

6. Bake pie for 15 minutes at oven temperature. Reduce temperature to 350° and continue to bake for 40 to 45 minutes longer or until golden brown and bubbly. Let pie cool for 3 to 4 hours after removing from oven.

7. Serve with whipped cream or ice cream topped with raspberry juice.

ХРИСТЯ НАВРОЦЬКА

ІНШОГО РОДУ ПРАКТИЧНІ ПОРАДИ

Так багато говориться про різницю між оптимістом і песимістом, про склянку молока напів повну чи напів порожню, але те нелегко змінити, бо кожна людина має свою вдачу, і треба дуже над тим працювати, щоб себе перемогти.

Про людську вдачу опублікував працю Медичний журнал у Бостоні, подаючи висліди довгих спостережень над сотнями людей: людина, яка має почуття гумору, має багатьох приятелів, є вдоволена з праці та вміє радіти успіхами других — має значно більші можливості прожити довше у здоров'ї.

Також варто пригадуватися над словами невідомого автора, який каже:

*"Коли не можеш для людей
Нічого доброго зробити,
Свій усміх, радість все кругом
І стане людям краще жити.
Свою зневіру і свій жаль
Глибоко скрий на серця дні
Та все собі сказати вмій,
Що людям тяжче як мені."*

Вісті з Централі

П'ятий Конгрес Світової Федерації Українських Жіночих Організацій (СФУЖО) відбудеться в дні 26-29-го листопада 1987 р. в Торонто. СУА прислугує вислати 20 делегаток. Від Екзекутиви делегатками є: Марія Савчак, Іванна Рожанковська, Іванна Ратич, Ольга Гнатейко, Лідія Гладка, Марта Хомяк, Марія Томоруг, Ірина Куровицька; Уляна Любівич — "Наше Життя".

Делегаток, що їх виберуть Округи — подасться пізніше.

Перше поконвенційне засідання Головної Управи СУА відбудеться в дні 24 і 25-го жовтня 1987 р. в Нью-Йорку.

Вітаємо новий Відділ СУА:

21-го травня 1987 р. постав новий Відділ СУА в Йонкерс Н.Й. Новоствореному Відділові надано ч. 30. Головою Відділу обрано Арету Ворох.

Бажаємо прововоді й членкам успіхів у праці в рядах СУА.

Вітаємо Відділи СУА із їх ювілеями:

2-ий Відділ, Честер, Па. — Округа Філядельфія — відзначає 60-ліття свого існування, дня 28-го червня 1987 р.

72-ий Відділ СУА, Нью-Йорк, Округа Нью-Йорк — відзначає 25-ліття Відділу, дня 16-го серпня 1987 р.

Гратулюємо й бажаємо дальшої успішної праці в СУА.

Ірина Чайківська,
пресова референтка СУА

ХРОНІКА ВІДДІЛ ДАЛЕКОГО ВІДДАЛЕННЯ 3-ІЙ ВІДДІЛ СУА, ФІНІКС, АРІЗОНА

Хроніка за 1986 р.

3-ій Відділ СУА хоч є віддалений від своєї Централі, Округи, та більшого скупчення осередків, старається проявляти свою діяльність на всіх відтинках церковного чи громадського життя міста Фініксу. Вже від самого початку січня 1986 р. нововибрана голова Надя Тефт, подала план праці, який сповна одобрено. Завданням 3-го Відділу СУА є розвинути культурно-освітню ділянку серед американського світу. Запізнати його ближче з нашою історією, культурою, звичаями, обичаями, та боронити українське ім'я перед знеславленням. Відділ не обмежується виключно до своєї внутрішньої програми, але також співпрацює з церквою та громадськими організаціями.

Членки беруть участь у відзначуванні 22-го Січня, річниці Відновлення Української Державности 30-го червня 1941 р., у Святі Героїв, Шевченка, Листопадового Зриву, святкують День Матері, провадять Школу Українознавства, виховують в українському дусі дітей, які своїми виступами збагачують наші свята чи академії. Відділ заснував свій співочий гурток. Членки із захопленням вивчають гру на бандурі, під проводом Романа Ретички. Заходами Відділу влаштовано виставку Лемківської Церковної Архитектури Одарки Фіглюс. Щороку перед Великодніми Святами влаштовують виставку і писання писанок у чудовому приміщенні Валеї Нашенел Банк. В цьому самому приміщенні перед Різдвяни Святами є виставка традиційних міжнародних ялинок між якими пишається і наша українська ялинка, прибрана українськими орнаментами. Зацікавлення американських кореспондентів дає нам можливість до виступу на телевізійних програмах, де наші членки Надя Тефт, Христя Бойко, Геня Чопівська, Галина Гроздев, разом з діточками в гарних українських строях інформують публіку про наші Різдвяні чи Великодні звичаї, та техніку писання писанок. Грошеві прибутки Відділу це: членські вкладки, коляда, базари, Галло Фінікс, та забави. Однією з

кращих імпрез, якою Відділ може похвалитись, є "Осінній Баль", який традиційно кожного року відбувається в листопаді. Баль влаштовують 3-ій Відділ СУА і українська місцевеця Кредитівка. Ввесь прибуток з цього балю є призначений на стипендійний фонд для українських студентів. Це на правду гарний репрезентативний баль, на який варто прийти навіть з дальших міст.

Членки ввійшли до комітету оборони Мирослава Медведя, який очолює адвокат Орест Єйна. Закуплено 50 книжок в англійській мові про голод на Україні, які приміщено по більших бібліотеках, та університетах для загальної публіки. Вислано багато листів до президента Регена, до Генерального Секретаря Об'єднаних Націй, Сенаторів, Конгресменів в справі катастрофи в Чорнобилі на Україні. 3-ій Відділ СУА був співорганізатором фільму, який був висвітлений на телевізійній станції канал 8 Фінікс Арізона, Гарвест оф Діспер (Жнива Розпачу). 1986 рік закінчено Загальними Річними Зборами, на яких голова подала докладний звіт з діяльності цілого року.

Вибрано нову **Управу** в такому складі: Надя Тефт — голова, Геня Чопівська — заступниця, Надя Вірло — секретарка, Ірина Масна — англійська секретарка, Віра Томас — скарбничка. **Референтки:** Христя Бойко — культ-освітня і зв'язків, Марія Турів — організаційна, Галина Гроздев — імпрезова, Надя Вірло — пресова. **Господарчі:** Стефанія Олексин, Марія Осадців. **Суспільна опіка:** Наталія Віяттик. **Контрольна Комісія:** Галина Гроздев, Ірина Ванько, Люба Зелена.

Віriamo, що і в цьому році Управа і членки 3-го Відділу СУА, Фінікс, Арізона докладуть усіх старань, щоб праця була корисна і успішна на кожному відтинку нашого українського громадського життя, та для добра нашої поневоленої Батьківщини.

Ольга Сливка

ПРОСИМО УЛІТИ НА ПОЛУДЕНОК
ЧИ ВЕЧЕР'Ю.

подаємо меню на 6-8 осіб.

МУС З ЧЕРВОНОЇ ІКРИ (red caviar mousse)

- 4 унції червоної ікри
- 3 ложки дрібно нарізаної свіжої петрушки
- 2 ложки дрібно нарізаної еспанської цибулі (можє бути звичайна)
- 1 горнятко квасної сметани
- ¼ ложечки меленого перцю
- 1½ ложечки желатини без смаку
- 3 ложки води для розпушення желатини
- ½ горнятка вершків (heavy cream)
- 1 порізаний в пластинки огірок

Відложити 2 ложки ікри, 1 ложку петрушки і 1 ложку цибулі для прикрасення. Накрити і дати до холодильника.

Дуже добре змішати ікру, петрушку і цибулю з квасною сметаною і перцем в неметалевій мисочці.

Посипати желатину на воду і розпустити над горячою водою. Як розпуститься влити до мішанини з ікрою. Збити вершки і додати до ікри. Добре вимішати, наложити до миски (неметалевої) поємности 2 горняток, накрити і застудити найкраще через ніч.

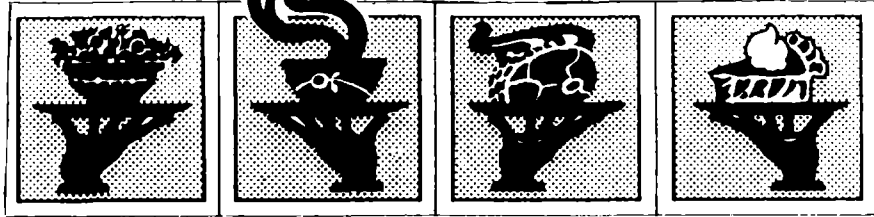
Перед поданням залишити мус на 5 минут в кімнатній температурі, перевернути на відповідну тарілку, обложити довкруги порізаним огірком і сухим печивом (crackers). Зверху прикрасити посередині ікрою, довкруги якої посипати цибулю і петрушку.

ЮШКА З ПОРЕЙ (leek)

- 4 порей (тільки біла частина)
- 1 середня цибуля
- 2 ложки масла
- 5 середніх бараболь
- 4 горнятка води або курячого бульйону
- 1 ложка соли або до смаку
- 2 горнятка молока
- 3 горнятка нетовстих вершків (light cream or half & half)

Дрібно нарізати порей і цибулю, легко зрум'янити на маслі. До води або бульйону дати дрібно нарізану бараболь, зрум'янені порей з цибулею і варити 40 минут. Перетерти через сито або на "блендер-і". Дати назад до горщика, додати молоко, посолити до смаку і заварити. Вистудити і поді

наше харчування

ХРИСТЯ НАВРОЦЬКА

дати вершки. Дати до холодильника. Подати з дрібно різаною тримбулькою або петрушкою.

КУРКА З ПОМАРАНЧАМИ І АВОКАДО

- 4 кур'ячі грудинки перерізані на половину, без костей і шкури
- борошно до посипання
- 3½ ложки масла
- 2 ложки соняшникової олії
- 1 горнятко помаранчевого соку
- ½ горнятка дрібно нарізаних печериць
- 3 ложечки нарізаної петрушки
- 1 ложечка втертої помаранчевої шкурки
- ½ ложечки розмарину (rosemary)
- ½ горнятка білого вина
- 3 ложки яблучного оцту
- 2½ помаранчі, обрані і поділені на частинки
- 2 авокадо обрані і порізані на рівні пластинки

Вибити товчком кур'ячі грудинки і обсипати борошном з обох боків. Розігріти масло з олією у сковороді (пательні) і вложити туди курку. Смажити з обох боків щоби добре зрум'янилось. Додати помаранчевий сік, вино, печериці, розмарин і варити щоби закипіло і 5 минут довше.

Перекласти курку до нагрітої посудини. До підливи у сковороді додати оцет і ще варити, зішкрябуючи присмажені частинки і варити довше, щоби підлива трохи згусла. Полити нею курку і гарно прикрасити частинками помаранч і пластинками авокадо на перемену.

КОМПОТ З ГРУШОК З ВИНОМ

- 3 фунти грушок не дуже дозрілих
- 2 горнятка білого вина
- ½ горнятка води
- ½ горнятка цукру

- 1 цитрина
- 1 ліска ванілі, або 1 ложечка ванільової есенції.
- 1 ліска (2 інчі) цинамону, або ½ ложечки меленого
- ½ горнятка помаранчевої мармеляди
- ½ горнятка морелевого варення (apricot preserve)

Обрати грушки, виняти зернятка, порізати на 8 частин кожну. Варити у вині з водою і цукром. Втерти шкурку з цитрини і додати до вина. Варити поки грушки не будуть м'які. Виняти грушки діркованою ложкою. Варити плин, додаючи решту складників, ще 5 минут. Вистудити в холодильнику.

КАВОВИЙ КРЕМ

- 1 коверт желатини без смаку
- ½ горнятка цукру (поділити)
- 2 ложки порошоканої кави
- 1¼ горнятка молока
- 2 яйця — розділити
- ½ ложечки ванільової есенції
- 1 горнятко вершків (heavy cream)
- 1 коробка бішкоптів (Lady Fingers) розділити на половинки.

В горішній частині подвійного посуду (double boiler) змішати желатину з ¼ горнятка цукру і кавою. Вбити жовтки з молоком і додати до желатини. Варити над кип'ячою водою постійно мішаючи, щоби желатина розпустилася, приблизно 5 минут.

Зняти з вогню і додати ванілю. Застудити, щоби трохи згусло. Вбити піну з білків з ¼ горнятка цукру і змішати з желатиною. Вбити вершки і змішати все разом. Наложити до форми обложеної довкруги бішкоптами і застудити через ніч в холодильнику.

Перед поданням можна прикрасити додатково вбитими вершками.

Продовження: ЗАМІСТЬ КВІТІВ

ковські, д-р Александер і Анна Клоси, Зенон і Люба Лішньовські, Міра Луцька з родиною, д-р Василь Малиновський, Віктор і Арета Надозірні, Ярослав і Оля Никифоряки, Михайло і Марія Оксанитні, Богдан і Стефанія Сольчаники, Ярослава Хархаліс, Зоня Феदिшин Щебрі; **15.00 дол.** — Дарія Пенцак з родиною; по **10.00 дол.** — Нестор і Марія Корчеві, Юрій і Христина Мичковські, Гнат і Дарія Балазюки, Мирослав і Євгенія Гейниші, Григорій і Роза Головки, Олена Дубова, Марія Ковалисько, Ярослав і Анна Кравчуки, Надбужанський Комітет. Ворен, Міч., Ірина Новицька, Ірина Стецура, д-р П. і С. Телішевські, Микола і Ірина Червецькі, по **5.00 дол.** — Дмитро Стецик, Анна Стецяк, **Разом 1,515.00 дол.**

В пам'ять Мужа і Батька бл.п. **Романа Й. Цегельського** склали на Український Музей в Нью Йорку: дружина Стефа Цегельська — 250.00 дол., син Роман Є. Цегельський — 250.00 дол., син д-р Ігор і Варка Цегельські — 500.00 дол. **Разом 1000.00 дол.**

В пам'ять моїх дорогих і незабутніх професорів Семінарії У.П.Т., а саме **Остапа Макарушки, Стефанії Пашкевич, Софії Нагірної-Лев, Константиної Малицької, Іларія Гриневецького і Івана Крип'якевича**, як писанку на їх могилу складаю **1000.00 дол.** на Український Музей в Нью Йорку. **Галі Романів-Кохановська**

В пам'ять покійної **Марії Каревич** замість квітів на могилу зложили на Український Музей в Нью Йорку: по **50.00 дол.** — Орест і Ліда Глюти, Ляриса Лисняк, Микола Нічай, Анна Процик, Богдан Котис, по **25.00 дол.** — Маша Дигдалевич, Ольга Делла Кава, по **20.00 дол.** — Любов Дражевська, Теодозій і Ольга Зазуля. **Разом 340.00 дол.**

Замість квітів в пам'ять бл.п. **Оксани Богдан Павлі** зложили на Будівельний Фонд Українського Музею в Нью Йорку **500.00 дол.** **Ольга і Микола Павлів**

Замість квітів на могилу бл.п. **Марії Каревич** складаю **300.00 дол.** на Український Музей в Нью Йорку. **Богдан Лукашевський**

Замість квітів на свіжу могилу сл.п. Володимира Бойчука чоловіка нашої довголітньої членки Розалії із висловами щирого співчуття для цілої родини на Будівельний Фонд Українського музею в Нью Йорку через 24-ий Відділ в Єлізабеті зложили: по **20.00 дол.** — Ольга Граб, Ольга і Ярослав Заремби, Юлія Заблоцька, по **10.00 дол.** — Леся Когут, Ірена Левицька, Юлія Полянська, Олена Мельничук, Дуня Боднаренко, Анна Іванців, Ярослава Гусак, Надія Гриб, Марія і Михайло Хитри, по **5.00 дол.** — Оксана Бокало, Катерина Кернична. **Разом 160.00 дол.**

В пам'ять дорогого і незабутнього мужа бл.п. **Володимира Бойчука** складаю **100.00 дол.** на Будівельний Фонд Українського Музею через 24-ий Відділ СУА в Єлізабеті. **Розалія Бойчук з дітьми і внуками**

В пам'ять бл.п. мужа **Леннокса Вінтропа Біча** складаю **100.00 дол.** на Український Музей. **Галина Біч**

В пам'ять бл.п. **Наді Кух**, нашої бувшої членки і голови Відділу, членки 71-го Відділу СУА в Джерзі Ситі, Н.Дж. зложили на Український Музей: 72-ий Відділ — **20.00 дол.**, Стефанія Цюлко — **10.00 дол.**; по **5.00 дол.** — Галина Білик, Галина Гаврилук, Катерина Коць, Марія Куций, Стефанія Мацяк, Марія Мацяк. **Разом 60.00 дол.**

Замість квітів на свіжу могилу бл.п. **Ірени Наннаси** складаю **50.00 дол.** на Будівельний Фонд Українського Музею. **Ярослава Яросевич**

Замість квітів на свіжу могилу бл.п. **Марії Каревич** складаємо **50.00 дол.** на Український Музей. **Ростислава Богачевська і Марта Хомяк**

Замість квітів на свіжу могилу мого стричного брата магістра **Мирослава Котиса** складаю на Український Музей **25.00 дол.** **д-р Ярослава Грабович**

Замість квітів в пам'ять бл.п. **Стефана Зубалю** зложили на Український Музей в Нью Йорку **25.00 дол.** **Оксана і Євген Луцькі**

Замість квітів на могилу св.п. **Стефана Зубалю** складаю **25.00 дол.** на Український Музей. **Іванна Семенина**

Замість квітів на свіжу могилу бл.п. **Романа Цегельського** складаємо через 82-ий Відділ СУА **20.00 дол.** на Будівельний Фонд Українського Музею в Нью Йорку. Пані Стефі і родині висловлюємо щире співчуття. **Михайло і Лідія Волосянські**

Замість квітів в пам'ять бл.п. **Стефана Зубалю** складаю на Будівельний Фонд Українського Музею **20.00 дол.** **Зеновія Ковальська**

Замість квітів на могилу бл.п. **Марії Каревич** зложили на Український Музей в Нью Йорку **15.00 дол.** **Атанас і Евстахія Мілянчі.**

Замість квітів в пам'ять бл.п. **Володимира Рижого** складаємо на Український Музей **15.00 дол.** **50-ий Відділ СУА**

СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА

Вплати від 1-го травня до 31-го травня 1987 р.

1,500.00 дол. С. і В. Сливоцькі, Нью Йорк;

1,000.00 дол. З. Антоняк, Річланд;

667.38 дол. Через СО СУАвстралія ім. Х. Кононенко, спонсори: Д. Ленчовський, М. Славич, подр. Фітяки, С. Сивенька, А. Сардига, С. Любович;

400.00 дол. С. О. Приймаки, Ірвінгтон (через 86-ий Відділ СУА);

350.00 дол. Б. і Р. Федасюки, Берклі Гайтс (через 86-ий Відділ СУА);

по **300.00 дол.** Дж. і П. Вайлдери, Таксідо (через 72-ий Відділ СУА); С. і Я. Яблонські, Дітройт; Анна Самофал, Глен Спей (через 62-ий Відділ СУА);

по **250.00 дол.** Л. Артимишин (через 64-ий Відділ СУА), Г. Бабчук (в тому **50.00 дол.** на адміністрацію) Монтерей (через 22-ий Відділ СУА), М. і С. Біласи, Дженкінгтаун, д-р В. і З. Кузики, Ленкестер, Величко С., Радерфорд, М. і О. Мочули, Кліфтон (через 70-ий Відділ СУА);

210.00 дол. Н. Татунчак, Філядельфія (через 90-ий Відділ СУА) — в тому **10.00 дол.** на адміністрацію;

по **200.00 дол.** д-р Р. і Н. Бергенстоки, Баффало (через 97-ий Відділ СУА), 7-ий Відділ СУА, Аркон, 76-ий Відділ СУА, Воррен, К. і С. Гакбарти, Мілан, З. і М. Василькевичі, Воррен (через 76-ий Відділ СУА), Братство Українців Католиків ім. о. М. Шашкевича (через д-р Ю. Левицького, Канада,) О. Жовнірович, Рочестер (через 47-ий Відділ СУА), Я. і І. Закаляки, Лінден, П. Заневич, Канада (через д-р Ю. Левиць-

кого), О. Кармазин, Аліквіппа, М. Кодельська, Каїлуа (через 84-ий Відділ СУА), В. Костик, Маямі (через 17-ий Відділ СУА), А. Маріяні, Порт Шарлотте (через 86-ий Відділ СУА), К. Ташук, Норт Порт (через 86-ий Відділ СУА), Е. Михалевська, Філадельфія (через 43-ий Відділ СУА), Л. і Х. Тарнавські, Гемтремк, О. Чипак, Вейн, О. Стеранка, І. Ганвер (через 86-ий Відділ СУА); Я. і М. Сидір, Парма;

по 150.00 дол. д-р Я. Перейма, Баффало (через 49-ий Відділ СУА), 12-ий Відділ СУА, Парма;

125.00 дол. С. Котик, Рего Парк (через 72-ий Відділ СУА);

по 100.00 дол. І. Бачинська, Канада (через д-р Ю. Левицького), М. Дзерович, Канада (через д-р Ю. Левицького);

91.00 дол. В. і Л. Гладкі, С. Орандж (через 28-ий Відділ СУА);

50.00 дол. Н. Сайкевич, Еггертсвіл (через 49-ий Відділ СУА);

10.00 дол. 49-ий Відділ СУА на адміністрацію, Н.Н. Чікаго. Широ дякуємо,

Таїсса Турянська
скарбничка комісії стипендій СУА

В десятю сумну річницю смерти мого чоловіка св. п. **Миколи Михалевського**, складаю в Його пам'ять через 43-ий Відділ СУА 200.00 дол. на Стипендійну Акцію СУА до Бразилії.

Емілія Михалевська

ФОНД МЕДИЧНОЇ ДОПОМОГИ

(ПРОДОВЖЕННЯ ПОЖЕРТВ 47-ГО ВІДДІЛУ СУА З ЧИСЛА 4/87 "Нашого Життя", стор. 32)

Продовження пожертв із збірки перепровадженої 47-им Відділом СУА в Рочестері, якої ініціатором і координатором був мгр. Роман Чорнобиль. Пожертви зложили: **по 15.00 дол.** — Марія Корнило, Марія і Теодор Лесики; **13.00 дол.** — Стефанія Лаба; **по 11.00 дол.** — Євгенія Зубіль, Марія і Андрій Фалати; **по 10.00 дол.** — Анна Андрус, Таня Бабюк, Роза і Стефан Базіві, Василь Білан, Ірена Біловус, Микола Вархола, Оля і Ігор Гонтарі, Олена Довгалюк, Михайло Єйна, Ганна і Роман Жгути, Стефанія Залітач, Анна Капітан,

Марія і д-р Іван Кіндрати, Василь Корнило, Роман Костюк, Анна Кравчук, Зеня Кужіль, Іван Куцій, О. і М. Лесіви, Іван Лехновський, Марія і Микола Лилаки, Павліна і Олекса Лобаси, Михайло Лялька, Зенон Масловський, Мирон Масловський, Марія і Іван Мойсеї, Петро Олійник, Василь Остапюк, Теодор Песко, Михайлина Пилипець, Анна і Михайло Посіки, Мері і Пітер Призлоки, Дмитро Пристай, Марійка і Віліям Ріделі, Марія Різник, Анна і Дмитро Рудий, Параня і Фред Сміти, Світлана Соробей, Ліда Тицька-Стівенс, Марія Теодора Фалат, Марія Холевчук, Володимир Цюга, Оксана Шевчин, Ірена Шмігель, Теодор Яримович, Петро Яріш; **8.00 дол.** — Марія і Евстахій Загачевські; **по 7.00 дол.** — Василь Базюк, Василь Білки, Ліда і Богдан Хомяки; **по 5.00 дол.** — Василь Бабей, Теодор Бабюк, Петро Балко, Ольга і Іван Барани, Василь Бездух, Прокіп Бездух, Петро Біжок, Борис Боднарук, Григорій Бучко, Стефан Васьків, Марія Вергун, інж. Роман Вергун, Іосиф Гриник, Василь Гринчишин, Марія і Стефан Грицеляки, проф. Борис Губка, Анна Герета, Зіна Гудзовата, Володимир Гулькевич, Марія Данилишин, Варвара Довголуцька, Василь Дяченко, Катерина Панич, Іван Петрик, Марія і Антін Залітачі, Ілля Касіянчук, Тарас Кахникевич, Іван Кічерей, Семен Кобасовський, Володимир Кольцо, Осип Кольцо, Іван Костів, Іван Кучмій, Уляна Левко, Дарія і Михайло Лесіви, Микола Литвінець, Марія Лозинська, Марко Лонкевич, Анна Луговська, Катерина Луців, Іван Лялюк, Іван Максимів, Микола Мигович, Василь Микитюк, Іван Нагребецький, Олена Несторович, мгр. Марія і проф. Омелян Омецінські, Іван Павлічко, Ірена Павлічко, Катерина Панич, Іван Петрик, Марія Приймак, Володимир Рабарський, Зеновія Семків, Леся Семків, Марта Семків, Василь Сидор, Михайло Снігур, Василь Сохоцький, І. М. Сьолковський, Стефанія Телега, інж. М. Терлецький, Стелла і Іван Томсони, Іван Федунішин, Андрій Харамбура, Олена Харамбура, Анна Чернецька, Розалія Шпак, Іван Юрків, Омелян Юрчинський; **4.00 дол.** — Олекса Новосядло; **по 3.00 дол.** — С. Адамчук, Іван Новосядло, Василь Паньків, Лідія Рйопка, Стефанія Слюзар, Василь Хміляр; **по 2.00 дол.** — Михайло Бавус, Анна Васьків, Тарас Галяк, Дмитро Глушко, Василь Івасів, Адам Кисіль, Ірена Когут, Василь Ленік, Василь Матвійчин, Зенон Омецінський, Мері Ен Скорохода, Ольга Скорохода, Марія Фешишин; **1.00 дол.** — Марія Кіселічник; **3.00 дол.** — безіменні жертводавці у час збірки в церкві св. Йосафата.

РІЧНІ ЗБОРИ

38-ий ВІДДІЛ СУА, ДЕНВЕР, КОЛ.

Річні загальні збори 38 Відділу СУА відбулися 11-го січня 1987 р., в церковній залі при вулиці Шотон.

Збори проводила президія в складі: мгр Таня Гаецька-Винар — голова, О. Мошинська — секретар. Після вибору президії Д. Федак довголітня секретарка Відділу відчитала протокол з попередніх загальних зборів, а відтак звітували поодинокі члени уступаючої управи. Докладний, обширний звіт подала М. Фіглюс, фінансова референтка Відділу. Присутні членки з увагою слідували за поодинокими звітами, які були дуже ділові. Після дискусії Номінаційна Комісія подала список нової Управи:

Н. Виннич — голова, Таня Винар — заступниця голови, О. Фіглюс — друга заступниця голови, Д. Федак — секретарка, М. Фіглюс — скарбник.

Референтки: М. Фіглюс — стипендійна, О. Мошинська — культурно-освітня, М. Нижник — імпрезова, А. Ганчар — суспільної опіки, Н. Хома — зв'язків, Л. Бегека — пресова. **Контрольна Комісія:** М. Кузмич — голова, Дутчак і Н. Періг — члени.

Люба Бегека, пресова

11-ий ВІДДІЛ СУА ІМ. КНЯГИНИ ОЛЬГИ В ТРЕНТОНІ, Н.ДЖ.

Річні Загальні Збори 11-го Відділу в Трентоні, Н.Дж. відбулися 15-го лютого 1987 року. Окружну Управу СУА репрезентувала її голова Марія Кондрат і заст.-гол. О. Фаріон. До Президії зборів увійшли: Марія Кондрат — голова, Богданна Осадца — протоколярна секретарка.

Склад обраної управи: Емілія Панасюк — голова, Люба Мриглоцька — заступниця голови, Ярослава Лабка — секретарка, Оксана Микитин — скарбничка. **Референтки:** Богданна Осадца — культурно-освітня і пресова, Юстина Надрага — імпрезова, Ярослава Лабка — стипендійна, Катя Ковшевич — суспільної опіки, Ольга Джаман — господарська.

Контрольна Комісія: Анастасія Бойцун — голова, Марта Галета і Соня Лотоцька — члени,

Богданна Осадца, пресова

Від Редакції

Редакція не приймає матеріалів не підписаних авторами та застерігає за собою право скорочувати статті та правити мову.

Статті, підписані авторами, висловлюють їх власні погляди, а не погляди редакції. Редакція не буде містити невічливих образливих для когонебудь висловів. Рукописів не звертаємо. Анонімів не читаємо.

Редакція приймає у вівторок, середу, четвер і п'ятницю від 10 — 1 від 3 — 6. В інших годинах за домовленням: тел: (212) 674-5508. Адміністрація (212) 533-4646.

Адреса: 108 SECOND Ave., New York, N. Y. 10003

74-ий ВІДДІЛ СУА, ЧІКАГО, ІЛ.

Річні загальні збори 74-го Відділу СУА, ім. Олени Теліги в Чікаго, відбулися 16-го лютого 1987 року. Окружну Управу репрезентувала її голова Марія Наваринська. **Склад нової управи:** Стефанія Іванчук — голова, Ірена Попович — заступниця голови, Ярослава Панчук — секретарка, Генрієтта Куріца — скарбничка; **Референтки:** Тамара Тимцюрак — культурно-освітня, Ірена Дмитерко — організаційна, Ярослава Головата — суспільної опіки, Лідія Голод — господарська; **Контрольна Комісія:** Віра Хрептовська, Галина Харук, Софія Дачишин.

Ярослава Панчук, секретарка

НАША ОБКЛАДИНКА

Село Потелич (Потиліч) в XVI ст. було містом Любачівського Староства, Белзького воевідства. Населення ремісничо-міщанське, переважно українського походження.

Підгірська церква св. Духа — єдиний храм, що затримався до наших часів. Церква збудована на замовлення цеху потилецьких гончарів. Дослідження підтвердили дату здвигнення церкви в другій половині XVI ст. Розписи на стінах виконано напередодні 1620 р., про що вказує напис на головній стіні церкви.

Особливо цінним є рідкісний розпис княгині Ольги, портретне зображення якої має подібність до гравірованих портретів князя Володимира й княгині Ольги вміщеному в київському "Анфологоні", виданому в 1619 р.

Історія українського мистецтва, т. II розділ "Живопис". Київ, 1967 р.

Ця картина прикрашувала обкладинку Конвенційної Книги XXI Конвенції СУА

Шановні і Дорогі Передплатники

"Нашого Життя"!

Спізнена доставка "Нашого Життя" спричинена частинно зміною компюторової системи адресування і висилки журналу. Надіємося, що в скорому часі вдасться налагодити цю справу. Просимо виrozumіння і терпливости.

Просимо Шановних Передплатників, які одержали по два примірники "Нашого Життя", повідомити про це Адміністрацію, щоб ми могли виправити цю компюторову помилку на майбутнє.

Редакція і Адміністрація

"OUR LIFE" Magazine (USPS 414-660) is published monthly — except July & August combined by Ukrainian Women's League of America, Inc. at 108 Second Ave., N.Y. 10003

Subscription in the United States of America \$15.00, half year \$8.00, single copy \$1.50.

COUNTRIES OTHER THAN U.S. (with the exception of South America) may send the subscription in their currency, which will equal the amount of 15.00 American dollars.

ПЕРЕДПЛАТА В США: річна... 15.00 дол. піврічна 8.00 дол. Поодинокі число 1.50 дол.

КРАЇНИ ПОЗА МЕЖАМИ США (за винятком Південної Америки) можуть вплачувати у своїх валютах, в сумі яка дорівнює вартості 15.00 американських доларів.

Printed in U.S.A. by Computoprint Corporation 335 Clifton Ave., Clifton, N.J., 07011

©Copyright 1983 Ukrainian Women's League of America, Inc.

"Second-Class Postage Paid at New York, N.Y. and
at additional mailing offices" (USPS 414-660)
108 Second Ave. New York, N.Y. 10003

ADDRESS CORRECTION REQUESTED

ISSN 0740-0225

INTERNATIONAL STANDARD SERIAL NUMBERING

Взори серветок з Галичини. Вишивати нитками ДМС чорними та червоними ч. 321. Із колекції Українського Музею в Нью Йорку. Рисувала Ольга Трачук.

Embroidery from Galicia. Use DMC thread #321. From the collection of the Ukrainian Museum in New York City. Drawing by Olha Trachuk.